

U ime Allaha, Milostivog, Samilosnog

PREVOD HUDBI

08.06.2007. - 31.08.2007.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۞

نَحْمَدُهُ وَنُصَلِّي عَلَى رَسُولِهِ الْكَرِيمِ ۞

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ-

وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِهِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَصْحَابِهِ أَجْمَعِينَ ۞

“Sva hvala pripada Allahu, Gospodaru svih svjetova; mir i blagoslov neka su na Njegovog vjerovjesnika Muhammeda, s.a.v.s., i na cijelo njegovo potomstvo i ashabe.”

Hudba 8.6.2007.

Uticaj dobrotvornog davanja na ekonomiju i širu zajednicu

Impact of charity on the economy and society at large

Kratki sadržaj hudbe koju je 8. juna 2007. održao Hazreti Mirza Masroor Ahmad Halifatul Masih V Ahmadija muslimanske zajednice

(Napomena: Naš tim 'Alislam' preuzima punu odgovornost za bilo kakve greške ili nerazumijevanje u kratkom sadržaju ove hudbe)

U prethodnoj hudbi Huzur je govorio o pravima prema drugima i rekao da je ovo krajnje važna tema jer unapređuje mir i sklad u društvu. Današnja hudba objašnjava istu temu, govoreći u glavnim crtama o uticaju ispunjavanja ovih prava na ekonomiju zemlje i društva u širem smislu.

Huzur je rekao da u svakom društvu, uporedo, postoje bogati i siromašni, i, oni u nuždi i oni koji za njih omogućavaju žive rame uz rame. Ali ima ljudi koji se zbog svoje pohlepe i samo zadovoljavanja

uzdržavaju od trošenja svog imetka na putu vjere, niti ispunjavaju prava siromašnih, do te tačke da su postali potpuno zaboravni prema pravima drugih. Oni ne žele da potroše ni najmanjeg dijela svog bogatstva koje im je dato od Allaha dž.š. Ova vrsta ponašanja proširuje jaz između ljudi i presijeca veze između njih. Ovo također unapređuje osjećanja ljubomore i ogorčenosti među siromašnim prema njihovim bogatijim rođacima. Vjernik treba da se obuzda od ovakve škrtosti. Hvala (Bogu) da u Džematu nema takvih ljudi ili je samo mali broj njih koji gledaju na bogatstvo drugih ljudi. Zapravo, zapazili smo da su siromašni i ljudi sa manje sredstava često oni koji prave ogromne finansijske žrtve imajući u vidu njihove ekonomske standarde.

Više bogati ljudi treba da uvijek vode računa o potrebama svoje braće, nikada osjećanja ljutnje ili prepirke ne smiju da ih spriječe od pružanja ruke u pomoć siromašnim. Ahmadi musliman ne treba da se odaje ispunjavanju samo svojih vlastitih želja, nego treba da poštuje želje i potrebe svoje braće, sestara, siromašnih i drugih. Huzur je naveo događaj iz života Muhammeda a.s. On je prolazio kroz vrlo teško vrijeme kušnje kad je hazret Ajša bila optužena za određeno loše djelo. U to vrijeme bilo je nekih ljudi, koji su inače bili bogobojazni ali su iz nekog razloga pogrešno optužili hazreti Ajšu, a koje je hazreti Ebu Bekir finansijski pomagao. Nakon što je Allah oprostio hazret Ajši, hazret Ebu Bekir se zakleo da više nikada neće pomoći ovim ljudima. Tom prilikom je Allah objavio slijedeći ajat:

“I neka se oni među vama koji su imućni i imaju u izobilju ne zaklinju da neće davati rodbini i siromašnim i onima koji su se iselili na Allahovom putu. Neka oprostite i prijeđu preko toga. Zar vi ne želite da Allah vama oprost? A Allah najviše prašta (i) milostiv je.” (24:23)

Znači ovo je naredba za vjernike da je slijede za sva vremena. Uprkos činjenice što je to bila kći hazret Ebu Bekira koja je patila, i sam Poslanik je bio ožalošćen, Allah je naredio da ne povlači svoju ruku pomoći čak u ovo teško vrijeme. Allah najviše prašta i očekuje isto od Svojih ljudi. Kad je u takvim okolnostima, ashab Časnog Poslanika bio upozoren, onda u normalna vremena, takve aktivnosti pomaganja drugih postaju još više važne. Finansijski doprinosi i žrtvovanja rezultiraju u unapređenju mira. U vrijeme hidžre, zreliji muslimani (Ansar) su pokazali sličnu naklonost prema svojoj braći muhadžirima. Njihov

primjer pomaganja jedan drugog je postavio ton osnivajuće zajednice napunjene mirom i skladom, i veza stvorena od Hazret Muhammeda a.s. između dva brata muslimana je bila zauvijek vezana u ljubavi. Ovo bratstvo je odjeknulo u cijelom svijetu i uzrokovalo događanje revolucije. Isti osjećaj treba da bude pokazan od sljedbenika Obećanog Mesije koji je pokorni sluga Poslanika, tako da se može pojaviti novo društvo mira i sloge.

Huzur je podsjetio Ahmadi muslimane koji žive na zapadu i koji su imućni da budu veoma pažljivi prema pravima svoje rodbine i bližnjih. Oni treba da velikodušno pošalju darove ljudima u siromašnijim zemljama i onima koji su manje imućni. Huzur je rekao da se ovakva pomoć treba roditi iz dubine srca bogatih, imajući na umu tradiciju da lijeva ruka ne zna o davanju desne. Oni treba da očuvaju samopoštovanje osobe koju pomažu. Ovo će unapređivati dobre odnose i dove koje izbijaju iz srca onih kojima ste pomogli pomoći će društvo u cjelini.

Huzur je podsjetio da je inflacija u Pakistanu dostigla takav stepen da postaje vrlo teško za kancelarijske radnike da održe čak svoj jednostavni životni standard. Pošto smo upoznati o teškoj situaciji, mi zato treba da pružimo svoju ruku onima koji se istinski bore u ovim teškim uvjetima. Huzur je spomenuo primjer žene koja je primala novčanu pomoć od rođaka iz inostranstva. Zbog nekog razloga je pomoć odjednom prestala do takve tačke gdje je ova porodica stigla do stanja gladi. Ta žena je jednog dana vidjela rupi (fenig) na zemlji. Prvo je mislila da će ga uzeti, ali je onda zbog nekog razloga odustala od tog. Uvijek je svoju djecu učila o pouci pokazivanja strpljenja i ustrajnosti, i spominjanja Boga u suočavanju s nevoljama. Kad se vratila, zatekla je istog rođaka u svojoj kući, koji joj je predao kovertu punu para. Da nije primila tu finansisku pomoć, njena bi djeca možda razvila osjećanje mržnje prema društvu i možda prema Allahu. Ovo je razlog zašto je Allah skrenuo našu pažnju prema pomaganju drugih; zaista je ova naredba puna mudrosti.

Huzur je onda naveo slijedeće ajete Časnog Kur'ana:

“I u njihovom imetku je bio udio za onog ko je tražio pomoć i za onog koji nije mogao.” (51:20)

“Zato podajte bližnjima njihovo pravo, i siromasima, i putnicima. To je najbolje za one koji traže Allahovo zadovoljstvo, i oni su ti koji će uspjeti.”

To što vi dajete radi kamate, da se poveća imetkom drugih ljudi, to se ne povećava kod Allaha; a što dadnete kao zekat, tražeći Allahovo zadovoljstvo – oni su ti koji će (ovo) povećati.” (30:39-40)

Huzur je objasnio ove ajete govoreći da ako prava siromašnih, i onih u nuždi, i putnika nisu ispunjena, onda će ova grupa ljudi biti primorana da boravi u svijetu kriminala. Ovo će za uzvrat ne samo umanjiti stepen mira u društvu, nego će također stvoriti osjećanja zlobe i kivnosti prema bogatim. Mi vidimo da u siromašnim ili nerazvijenim nacijama, grupa ugroženih ljudi koji izlaze na ulice u protestu i dižu svoju ljutnju prema bogatoj i dovotljivoj vladi. Oni idu u štrajkove, krše zakon i stvaraju nered. Historija je svjedok da takav nered rezultira u ekonomskom padu. Ova grupa ljudi također luta dalje od Boga jer nisu bili pomognuti i bogati lutaju dalje od Boga zato što ne pomažu. Islam, kao potpuna i univerzalna religija, skreće pažnju prema važnosti ispunjavanja prava drugim ljudima i zaista su ispravna djela muslimana to što rezultira u pokazivanju islamskih vrijednosti; inače, samo tvrdnja islama je beznačajna.

Musliman je podstaknut da uzme učešća u davanju u dobrotvorne svrhe, njemu je naređeno da daje zekat, i on je opomenut o važnosti davanja poklona. Časni Poslanik je rekao da musliman treba da daje poklone jer to unapređuje ljubav između ljudi. Časni Kur'an često spominje važnost davanja zekata, jer to opskrbljuje za troškove islamske vlade i ispunjava prava siromašnih. Huzur je također podsjetio da siromašni dio društva uveliko doprinosi ekonomiji zemlje, pošto oni omogućavaju radnike da rade u fabrikama i da obrađuju zemlju. Da oni prestanu raditi, ekonomija zemlje bi bila duboko pogođena (pogotovu u zemljama u razvoju).

Huzur je rekao da ni jedna druga religija se ne takmiči sa islamom u tome da on pravi opskrbu za sve dijelove društva. Danas je mnogo meteži i nemira u društvu. Samo novac jedino ne može obezbjediti mir. Mi moramo pomoći one u nuždi od onog što je nama dato da postignemo Allahovo zadovoljstvo. Mi ne smijemo smatrati siromašnog nevažnim bićem, nego paziti na njegovo samopoštovanje.

Allah dž.š. je skrenuo našu pažnju na jedan od najvažnijih razloga zašto se događa pad ekonomije, i da je to 'kamata'. Kamata je u islamu zabranjena iz jedinog razloga što siromašnog čovjeka pravi još

siromašnijim. Ako uporedimo nedostatke učešća u kamati sa prednostima davanja siromašnim, vidimo da trošenjem na Allahovom putu postizemo Njegovo zadovoljstvo, unapređujemo utemeljenje mira u društvu i postizemo vječni Džennet na ahiretu. Dok, učešćem u kamati navlačimo Allahovo prokletstvo, i čovjek se suočava sa uništenjem na ovom svijetu i na ahiretu. Kamata doprinosi uništenju mira u društvu. Stanje siromašnog čovjeka se pogoršava, dok bogati gomilaju bogatstvo. Kamata uzrokuje nagomilavanje novca unutar jedne grupe bogatih ljudi i stvara bezdan duga za siromašne, iz kojeg nema bježanja.

Na nedavnom skupu na univerzitetu, Huzur je rekao da se obratio jednoj grupi ljudi gdje je spomenuo da kamata rađa formu ropstva i rekao je da su se mnogi prisutni strogo složili s njim. Takvo ropstvo samo stvara mržnju i izaziva nazadovanje mira. U nekim dijelovima Pakistana, siromašan čovjek je rođen s dugom, živi cijeli život u dugu, i umre u dugu, i sve ovo je zbog opakog posuđivanja para na kamati. Da su ovi ljudi povelili računa o Allahovim naredbama, oni su mogli sebe spasiti od prokletstva duga. Huzur je rekao da treba da činimo dove za Pakistan jer prolazi kroz vrlo težak period, iz raznih razloga, no jedan je da je sebičnost prešla preko granica. Da Allah ima milosti na sve zemlje koje su zatvorene u kugu zelenaštva. Allah nas je obavijestio u Časnom Kur'anu da se bogatstvo ne povećava zbog kamate samo zato što je ona navukla Božije prokletstvo. Huzur je upozorio da je jedini izlaz iz ovog prokletstva da slijedimo Allahove naredbe i vjerujemo u Časnog Poslnika s.a.v.s. poslanog od Boga. Pomaganje siromašnih, davanje zekata i ne uzimanje učešća u kamati su načini kojima možemo unapređivati mir u društvu. Časni Kur'an kaže:

“Zbog onih zala koje su ljudi zaradili svojim rukama, nered je zavladao kopnom i morem, da im On dadne da okuse (kaznu) za neka svoja djela, da se možda vrate.” (30:42)

Razlog zašto se događa sukob je zbog loših djela kojima se društvo odaje a izvor stizanja na ove stepene je nepokornost Božijim učenjima. Zbog toga, musliman koji sebe nađe u ovako žalosnom stanju je također duhovno upropašten. Kad stanje svijeta stiže tako tužno stanje stvari, čovjek treba da gleda u pravcu ljudi određenih od Allaha dž.š. da ih uputi iz ovog mraka u stanje svjetla.

Huzur je završio hudbu citirajući Obećanog Mesiju, koji je opisao duhovno opadanje ljudi i jednom od svojih pisanja. On je rekao da je svijet žedan duhovne vode. On umire bez toga. Svako unaokolo je naklonjen prema zlim djelima. Potreba svijeta je za Božijim svjetlom da se spusti, ali se samo mali broj zapravo okoristi od Božijeg svjetla. Huzur je rekao da je Ahmadi musliman zaista sretan koji je blagoslovljen prilikom da se okoristi od ovog svjetla i dužnost je svakog Ahmadi muslimana da širi ovo svjetlo unaokolo. Možda će njegov napor rezultirati u tome da spasi grupu ljudi od uništenja.

Hudba 15.6.2007.

Uticaj dobrotvornog davanja na ekonomiju i širu zajednicu (II)

Impact of charity on the economy and society at large

Kratki sadržaj hudbe koju je 15. juna 2007. održao Hazreti Mirza Masroor Ahmad Halifatul Masih V Ahmadija muslimanske zajednice

(Napomena: Naš tim 'Alislam' preuzima punu odgovornost za bilo kakve greške ili nerazumijevanje u kratkom sadržaju ove hudbe)

Huzur je nastavio sa temom islamskog pogleda na pitanja ekonomije koji unapređuju mir i sigurnost. On je u svojoj današnjoj hudbi objasnio određeno učenje o finansijskim transakcijama, i objašnjavao strogu zabranu zelenaštva/kamate, i rekao da oni koji to uzimaju su povezani da su u ratu sa Allahom.

Huzur je rekao da zelenaštvo/kamata može proizaći u strahovite posljedice, ostavljajući bogate ljude u bankrotu i uništavajući njihov porodični život u tom procesu.

Huzur je rekao da ljudi ponekad uzimaju zajam da putuju u Britaniju radi đelse (godišnjeg skupa) u pretpostavki da je njihov motiv pobožan. Međutim, čak je hadž naređen samo onima koji imaju sredstva da naprave ovo putovanje, itd. Zbog toga je besmisleno da se zavaravate; ako neko može uštediti da napravi ovo putovanje to je u redu, inače, ne samo da osoba sebe zavodi ona također lišava sebe svakog osjećaja mira

i sigurnosti ne pokoravajući se naredbama. Ljudi uzimaju zajam za druge nebitne troškove, na primjer za svadbe itd. U Indiji i Pakistanu i drugim zemljama u razvoju životi su upropašteni dugom. Kao Ahmadi muslimani mi pogotovu treba da izbjegnemo ovu praksu. Neko je jednaput pitao Obećanog Mesiju a.s. o posuđivanju para s kamatom zbog toga što je bio u slabom položaju. On je odgovorio da Allah uređuje za osobu koja se oslanja i stavlja svoje povjerenje u Allaha i da zelenaštvo/kamata je toliki grijeh kao i brakolomstvo, krađa, itd. Islamski način ne navlači nepotrebne troškove, na primjer, na muslimanskim svadbama, odnosno za nikah nema troškova; velima koja je sunnet, također je izuzeta u slučaju da osoba nema potrebna sredstva da to uredi. Zbog toga je žalosno da ljudi navlače Allahovo nezadovoljstvo zbog materijalnih želja. Islam dozvoljava uzimanje mesa svinje u izuzetnim slučajevima (2:174); međutim zelenaštvo/kamata nije odobriiva ni u kojim okolnostima kao što Časni Kur'an kaže u suri Al Bakara (2:279)

Huzur je rekao u našoj kulturi veliki dio društva uzima zajam za nepotrebne troškove; također ima jedan dio društva naše Zajednice da troše novac na nepotrebne razmetljive stvari. Ima nekih koji traže zajam znajući dobro da neće biti u stanju da ga vrate. Obmana (prevara) je pozajmljivati novac i biti upleten u griješan krug privremene sreće.

Obećani Mesija a.s. je rekao da neki ljudi posuđuju novac drugima za svoju vlastitu korist i odrede određenu 'dobit' za sebe; ovo je forma zelenaštva/kamate kao ona u suri Al Bakara. (2:276)

Huzur je rekao da često nije posvećen obzir ako zemljoradnik ili radnik ne može vratiti zajam. U islamu je put kojem treba dati prednost taj da oni koji nemaju prihod na raspolaganju, radije nego da skupljaju novac, da ga investiraju u neki posao sa iskusnim ljudima da unapređuju blagostanje za sve.

Huzur je primjetio o poštenijem novom konceptu u malom broju banaka u VB koje su kategorisane kao 'islamske banke' koje daju zajmove bez kamate. Huzur je rekao da Ahmad Salam Sahib, koji je sin dr Abdus Salama je puno radio na ovom polju. Huzur je rekao da ove banke (koje učestvuju) treba da prošire svoje poslove, oni će skupiti blagoslov. Huzur je nalagao Zajednici u drugim zemljama da iznađu situaciju u svojim zemljama i obavijeste članove svoje lokalne zajednice tako da se situacija možda popravi za svu braću.

Huzur je rekao da su mu mnogi pisali poslije hudbe prošlog petka pitajući o svojoj posebnoj finansijskoj situaciji u terminima kamate. Huzur je rekao da je kamata zabranjena ma kako osoba pazi, treba da napravi popravke. Međutim, što se tiče sistema uzimanja kuće na kredit (u zapadnim zemljama) to ide u liniji sa naredbom Obećanog Mesije a.s. da postoje određeni ekonomski sistemi u kojima generalno govoreći Zajednica dozvoljava pozajmljivanje novca u svrhu kupovine kuće na kredit i prethodni Halifa je ovo također dozvolio. Huzur je rekao da on misli da ako je rata za kredit za kuću kao što bi bila kirija, nije važno. Međutim, treba da zapamtite da ovaj princip vrijedi za kupovinu kuće za vaše stanovanje, i nije dozvoljeno da se ovo koristi za poslovne svrhe. Huzur je rekao da ako oni koji su zainteresovani za istraživanje naiđu na bilo kakvu akademski značajnu tačku u pogledu ovoga treba da obavijeste Huzura.

U unapređenju mirne, sigurne zajednice islam, dok zabranjuje zelenaštvo i kamatu, on također naređuje da onima koji su u teškoj situaciji dadnemo odgodu roka otplaćivanja zajmova (2:281). Sigurno, nema pitanja o bilo kakvoj kamati na pozajmljeni iznos, zapravo je ovo ukazivanje na opreznost o teškoći osobe.

Huzur je rekao da je bilo vrijedno da spomene da je on savjetovao Ahmadi pravnike i advokate da ne naplaćuju za svoje mušterije koji traže azil (na zapadu) u tolikoj mjeri da oni mogu da zapadnu u dug, ili da im daju mogućnost da plate po završetku slučaja. Huzur je rekao da islam sigurno ne dozvoljava iskorištavanje prilike kad je neka osoba u teškoj situaciji.

U terminima pridržavanja Allahovim naredbama, Hazret Muslih Maud r.a. je rekao da je ne musliman kao potomak lišen nasljedstva i može raditi šta god želi, otac nema veze s njim. Međutim, musliman je kao član porodice za roditelja i bit će ukoren ako poduzme pogrešan korak.

Huzur je rekao da bi, ako je neko ko je pozajmio novac zahvalan u dugu i prošao kroz teško vrijeme, očekivat će neku odgodu od davaoca zajma; i ako onaj ko daje zajam uzme u razmatranje koliko će neugodan dužnik biti prema njemu i oba se ponašaju saglasno doći će do pozitivnog zaključka.

Huzur je rekao da je hadis koji naređuje da volimo za svog brata ono što volimo za sebe vodeće svjetlo u ovoj stvari.

Citirajući ajet

“O vi koji vjerujete! Ne jedite kamatu višestruko uvećanu; i bojte se Allaha da biste uspjeli.”(3:131)

Huzur je objasnio da neki ljudi iz ovog ajeta zaključuju da zelenaštvo/kamata nije zabranjena da su zapravo samo zabranjeno 'mногоstruki dodaci' kamate koja je zabranjena. Huzur je rekao da je Obećani Mesija a.s. objasnio da je ovo pogrešno zaključivanje i da je to bilo jednako sa prijedlogom da je opomena 'ne činite grijeh na grijeh' ili mnogostruku 'grijesi' značila da osoba može počinuti neredovan grijeh i da su samo mnogostruki grijesi bili zabranjeni.

Zatim je Huzur citirao ajet 283 iz sure Al Bakara (2:283) čiji je prevod:

“O vi koji vjerujete! Kad jedan od drugog pozajmljujete za određeni rok, onda to zapišite. I neka pisar pravedno zapiše među vama; i ni jedan pisar neka ne odbija da to zapiše, zbog toga što ga je Allah poučio; zato neka on zapiše i neka diktira onaj ko je dužnik; i on treba da se boji Allaha, Gospodara svoga, i da ništa ne umanja od toga. A ako osoba koja je dužna (drugom) bude slaboumna ili nemoćna, ili ne bude u stanju da lično diktira, onda neka njegov zastupnik pravedno diktira. I pozovite dva svjedoka od muškaraca; a ako ne mogu dva muškarca, onda jedan muškarac i dvije žene, od onih kojima ste vi zadovoljni; (to je) zbog toga da ako jedna od njih zaboravi, onda je druga može podsjetiti. A neka svjedoci ne odbijaju kad budu pozvani. I nemojte da vam bude mrsko da to zapišete, bilo da je to mala suma ili velika, sa utvrđenim rokom. Ovo vam je kod Boga pravednije i čini svjedočenje sigurnijim i da ne sumnjate; osim ako je to trgovina koju među sobom obavljate iz ruke u ruku, onda za vas neće biti grijeh ako to ne zapišete. I kod (velike) kupoprodaje neka tu budu svjedoci; i neka ne bude oštećen ni pisar ni svjedok. A ako učinite tako, to je za vas veliki grijeh. I bojte se Allaha. A Allah vas podučava i Allah dobro zna sve stvari.”

Objašnjavajući dalje Huzur je rekao da je ovo najznačajnija naredba u terminima provođenja poslovanja u društvu i izbjegavanja prepirki. Huzur je rekao da ova naredba o zapisivanju stvari je bila data u dobu kad je pisanje teksta bilo u svojim ranim stadijima. Ovdje su diskutovane sve stvari s obraćanjem na Allaha, i to je kako muslimanski poslovi treba da budu vođeni. Naredba je da unapređujemo uzajamne odnose ljubavi i naklonosti. Komentarišući o naredbi da dvije žene budu svjedoci u

poređenju sa jednim muškarcem, Huzur je rekao da se on udubio u ovu stvar i uvidio da čak ovdje na zapadu žene nisu naklonjene ekonomskim poslovima na radnom mjestu kao što su muškarci. Što se tiče zemalja kao što je Pakistan, dobro, žene jednostavno ne budu uključene u finansijska poslovanja itd. Zbog toga su spomenute dviju žena naspram dva muškarca u pogledu finansijskog odnosa.

Citirajući ajet 189 sure Al Bakara

“I nemojte svoj imetak jesti među sobom s lažima i prevarom, i nemojte ga nuditi vlastima da bi na grješan način jeli imetak drugih ljudi (nacionalni), a vi to (dobro) znate.” (2:189)

Huzur je rekao da ovaj ajet krajnje značajno naređuje da ne izjedamo imetak jedan drugog i upozorava protiv zla mita itd. Huzur je rekao da je ovo vrsta gomilanja bogatstva koje je Časni Poslanik s.a.v.s. izjednačio sa punjenjem stomaka vatrom. To je takva praksa koja stvara teškoću i nesklad i ljudi gube svoj kućni mir također.

Huzur je rekao da treba da nastojimo da ni pod kojim okolnostima nismo među onima koji su lišeni mira i sigurnosti u zajednici, da Allah zaštititi Ahmadi muslimane i učini da idu putem Njegovog zadovoljstva.

Hudba 22.6.2007.

Islamsko učenje koje unapređuje mir i sigurnost na globalnom nivou

Islamic teachings that promote peace and security on a global level

Kratki sadržaj hudbe koju je 22. juna 2007. održao Hazreti Mirza Masroor Ahmad Halifatul Masih V Ahmadija muslimanske zajednice

(Napomena: Naš tim 'Alislam' preuzima punu odgovornost za bilo kakve greške ili nerazumijevanje u kratkom sadržaju ove hudbe)

Huzur je svoju današnju hudbu održao govoreći o islamskom učenju koje unapređuje mir i sigurnost na globalnom nivou.

Objašnjavajući ovu temu Huzur je rekao da, kad čovjek širi nered na zemlji, mir i sigurnost opadaju i bogobožnost skoro nestaje, Bog šalje Svog Poslanika da spasi svijet. Prije 1400 godina kad je bogobožnost potpuno izčezla sa ovog svijeta i nered bio na svom vrhuncu, Bog je poslao Svoj zadnji *Šerijat* (vjerski zakon) i ovako potpomogao da se svijet spasi od meteža. Kroz ovaj *Šerijat* čovjek je učen načinima da ispunjava Božija prava i prava ljudi, koji su ili bili zaboravljeni od onih koji su vjerovali u prethodne poslanike, ili naredbe ove izvanrednosti nisu prije bile objavljene.

Najznačajnija tačka na koju Kur'an skreće pažnju s ciljem da se povinujemo svim njegovim naredbama je *takva* (bogobožnost). Ako osoba postiže istinsko shvatanje i razboritost o *takvi* ona može staviti u praksu Božije attribute i može ih propagirati drugima.

Huzur je objasnio da sve dotle dok su muslimani bili bogobožni oni su se raširili svuda po svijetu, od Azije do Afrike i do Evrope. Međutim, kad je standard *takve* bio umanjen i mir i sigurnost bili zamijenjeni sebičnošću, a ljubav i sklad bili zamijenjeni ljubomorom i zlobom, muslimani su bili lišeni onoga što su imali.

Međutim, Allah je otkrio Svoja konačna učenja Časnom Poslaniku s.a.v.s. s ciljem da ukoloni nered sa zemlje. Danas je to jedino učenje koje će ukloniti metež sa zemlje. Iako su drugi bili lišeni, Bog je ispunio Svoje obećanje u tome da će vjera objavljena Časnom Poslaniku s.a.v.s. nadvladati nad drugim, kroz dolazak njegovog istinskog i vatrene sluge, Obećanog Mesije a.s. za kojeg je bilo određeno da ponovo postigne izgubljeno nasljedstvo. Zbog toga je odgovornost svakog Ahmadi muslimana da propagira miroljubivu poruku islama svijetu i obavijesti ih da islam nije vjera ekstremizma nego da je zapravo bajraktar ljubavi i sažaljenja.

Poslije drugog svjetskog rata bila je formirana Organizacija UN sa svojim raznim tijelima, npr. Vijeće sigurnosti, Ekonomsko i Društveno vijeće, Međunarodni sud pravde itd. Međutim, trenutno stanje širom svijeta je svjedok neuspjeha ove institucije. Razlog za ovaj neuspjeh je nedostatak bogobožnosti. Na osnovu znanju, moći ili oholosti neke nacije svijeta imaju prevlast u UN; tu su dvostruki standardi stalnog i nestalnog članstva itd.

Ako se trajan mir i sigurnost rašire u svijetu, to će biti kroz učenja Časnog Poslanika s.a.v.s. Časni Kur'an se obraća svim nacijama svijeta na osnovu humanosti:

“O ljudi, Mi smo vas stvorili od muška i ženska; i Mi smo vas podijelili u narode i plemena da biste se upoznavali (jedni druge). Uistinu, kod Allaha je najplemenitiji onaj među vama ko je najbogobojazniji. Sigurno, Allah sve zna (i) uvijek je obaviješten.” (49:14)

Ovo je islamsko učenje bratstva. Ispravnom vjerniku je naređeno da se drži ovog učenja i da ga propagira. Jedino ovo može njegovati ljubav, blagonaklonost i jednakost. Mir i sigurnost mogu jedino biti garantovani u svijetu kad lažni i tiranski pojam nadmoćnosti za neke nacije bude iskorijenjen.

Mir i sigurnost ne mogu biti utemeljeni dok ljudi svake rase i svake nacije ne budu u stanju da dokuče da su djeca Adema i da su stvoreni od muška i ženska i da su jednaki. Ako je jedan bolji od drugog, to je jedino u terminima bogobojaznosti. Međutim, čija bogobojaznost je najizvanrednija, samo Allah zna, niko ovo ne može prosuditi za sebe.

Islam kaže da je cijelo čovječanstvo kao porodica i da samo može paziti na mir i sigurnost jedan drugog ako živi kao blisko vezana porodica. Prividne razlike u ljudskom rodu su samo za prepoznavanje u pogledu toga ko je Evropljanin, ko Azijac a ko Afrikanac. Kao ljudska bića mi smo svi isti i osoba iz Afrike ima ista osjećanja kao što imaju osobe iz Evrope. Mir i sigurnost samo mogu nadvladati kad vodimo brigu o sojećanjima jedan drugog. Ovo su mjere za dugotrajan mir i sigurnost koje islam predstavlja, inače nije važno koliko Vijeća sigurnosti je formirano trajni mir se ne može održati.

Ovo učenje nije ostalo samo teoretsko; Časni Poslanik s.a.v.s. je sve to stavio u praksu. On je volio siromašne i obespravljene, slobodne i robove, davao obespravljenim njihova prava. Navodeći primjer hazreti Bilala r.a. Huzur je rekao da on nije imao etničkog statusa, ali je takav bio obzir Časnog Poslanika s.a.v.s. prema njemu da mu se hazreti Omer obraćao sa 'Sejidna Bilal'. U svojoj oprosoj hudbi, Časni Poslanik s.a.v.s. je otvoreno proglasio: *“Vi ste svi jednaki. Svi ljudi, kojem god narodu ili plemenu pripadali, kakav god položaj u životu imali, su jednaki... Arap nema superiornosti nad nearapom, niri nearap nad Arapom.”*

Danas je dužnost Zajednice Obećanog Mesije a.s. da utemelji ovu krasnu zajednicu koju je Časni Poslanik s.a.v.s. stvorio.

Huzur je citirao ajet 9 iz sure Al Mumtahina (60:9) koji govori o poštovanju i ljubaznosti iskazanim onima koji ne teže da ratuju zbog

vjere. Huzur je rekao da ovaj ajet upućuje na drugi kur'anski ajet (sure Hadž) koji daje odobrenje za borbu u samoodbrani protiv onih koji prvi započnu rat. Rat samo može biti proglašen na nivou vlade. Nažalost, upravo ovo pitanje ekstremisti među muslimanima zloglasno zloupotrebljavaju i tako donose zao glas u islam.

Navodeći ajet 109 iz sure Al An'am (6:109) Huzur je rekao da je ovaj ajet od vrhunskog značaja za međunarodni mir i sigurnost. Navodeći pisanja Obećanog Mesije a.s. Huzur je objasnio da nas je Allah učio dubokim načinima uljudnosti i obzira da čuvamo mir naređujući da ne grdimo idole idolopoklonika da oni u odgovoru na to ne bi vrijeđali Allaha. Ovo je naređeno uprkos islamskoj filozofiji koja idole smatra nesposobnim za bilo šta. Odgovoriti na svaku uvredu uvredom je pozivanje uvrede. Zbog toga naš odgovor treba biti oštrouman. Musliman ima najveći osjećaj časti za Allaha zbog toga u grdnji idola drugih ako musliman poziva uvredu Allahu onda je on ili ona odgovoran za to. Musliman danas treba da ovo učenje učini široko raširenim, što se tiče onih (nemuslimana) koji ne odustaju ni pod kakvim okolnostima; njihova je nesreća da su njima njihova djela učinjena privlačnim. Međutim, na kraju se oni moraju vratiti Bogu i dobit će svoju naknadu.

Citirajući ajete 25-27 iz sure Qaf (50:25-27) Huzur je govorio pozivajući se na trenutno uzbuđenje nad Ruždijevim odlikovanjem viteškim staležom. Huzur je rekao da kad Allah uzme na Sebe da se pozabavi sa nekim stvarima onda mi ne treba da se bavimo time. Huzur je objasnio da ima nereligioznih ljudi koji poštuju svoja ovosvjetska božanstva i Allah ima njihovu stvar u ruci. Mi ne treba da se zauzimamo u razbijanju stvari, rušenju i samoubilačkim napadima. Ovo predstvalja vrlo pogrešnu sliku visokog morala islama osim toga što je bilo kako bez značaja. Uvredljiv materijal koji je Rušdi napisao prije mnogo godina je u njegovoj prirodi, ako mu vlada oda počast titulom zbog ovoga ili bilo kojeg drugog razloga, njihova stvar je kod Allaha. Nije da u Evropi nema osjećaja pristojnosti. Brojni ljudi su prigovarali na ovo (viteški stalež) u tome da iz ovog ništa drugo ne može biti postignuto osim ugrožavanja mira i sigurnosti svijeta. Huzur je rekao da kad je Rušdi napisao knjigu o kojoj je riječ, zapravo kad je bio potpomognut u pisanju, oni koji su pisali prikaz o knjizi držali su da je neko drugi bio iza pisanja ove knjige i da je to bilo urađeno da pobudi muslimane. Međutim, muslimani igraju u njihovim rukama. Ovo ne vrijedi. To je velika zavjera

koja neće otići paljenjem zastava; ovo (paljenje zastava) će zapravo služiti njihovom cilju. U svakom slučaju prikladan odgovor na ovakvu stvar treba da bude da se povinujemo učenjima islama sa većom energijom da predstavljamo blagoslovljeni uzor Časnog Poslanika s.a.v.s. drugima. Ako to iko može uraditi danas, Ahmadi musliman može.

Kad je Rušdi napisao ovu knjigu (1989) Hazret Halifatul Mesih IV (r.a) je zadužio Arshad Ahemdi Sahiba da u odgovoru napiše knjigu pod naslovom 'Rušdi: uhvaćen svojim nesvetim duhom'. Huzur je rekao da je tražio da ona sada bude ponovo objavljena sa dodatkom poglavlja o kojem je Hazret Halifatul Mesih IV r.a. dao pouku. Prije kratkog vremena knjiga je bila štampana od neovisne objavljivačke kompanije koja se također bavi istraživanjem tržišta za prodaju. Ova knjiga treba da bude raspodijeljena među muškarcima i ženama koji razmišljaju. Navodeći ajet 9 iz sure Al Maida (5:9) Huzur je rekao da miroljubivo učenje islama čak opominje protiv toga da čovjeka neprijateljstvo protivnika ne izazove da čini nepravdu. To je zaista vrlo teško staviti neprijateljstva ustranu kad udovoljavamo pravdi. Huzur je rekao da ovaj ajet ne spominje ljubav i blagonaklonost zapravo on daje mjeru i standard ljubavi i blagonaklonosti.

Huzur je također citirao izvanredan primjer Časnog Poslanika s.a.v.s. u vrijeme pobjede Meke.

Huzur je molio (Allaha) da uskoro dođe vrijeme kad će se muslimanske vlade povinovati istinskim učenjima islama, da budu upravljači koji propagiraju islam pod pokroviteljstvom istinskog i vatrenog sluge Časnog Poslanika s.a.v.s.

Zadatak je Ahmadi muslimana da se zauzmu u dovama. Da Allah primi naše dove i da svijet postane kolijevka mira i harmonije i da svaki pojedinac obožava Jednog istinskog Boga; da Allah učini da tako bude.

Hudba 29.6.2007.

Islamska učenja koja promovišu mir i sigurnost na globalnom nivou

Islamic teachings that promote peace and security on a global level

Kratki sadržaj hudbe koju je 29. juna 2007. održao Hazreti Mirza Masroor Ahmad Halifatul Masih V Ahmadija muslimanske zajednice

(Napomena: Naš tim 'Alislam' preuzima punu odgovornost za bilo kakve greške ili nerazumijevanje u kratkom sadržaju ove hudbe)

Huzur je u svojoj današnjoj hudbi nastavio sa temom o miroljubivim i skladnim učenjima islama i dao izlaganje o posebnoj dozvoli za borbu kako je rečeno u Časnom Kur'anu.

Huzur je rekao da je kur'ansko učenje mira i sigurnosti zasnovano na temeljnom pridržavanju *takve* (bogobožnosti) i toliko puta je u Kur'anu ponovljena naredba da se držimo *takve* da se od muslimana nikada ne može očekivati da bi on ili ona ikada mogli stvarati nered. Bilo na pojedinačnom ili općem nivou, jednostavno ne priliči muslimanu da narušava mir.

Huzur je rekao da će objasniti kur'ansko učenje u pogledu toga zašto i do koje mjere je borba odobriiva u islamu i o tome kakve bi kobne posljedice bile da u ranim danima islama nije vođena borba. On je rekao da će ovo dokazati da je borba koja se dogodila bila samo da dovede do mira i sigurnosti. Huzur je dodao da protivnici islama ne mogu napraviti odbrambeni argument na temelju svoje vlastite historijske prošlosti kao i trenutnog stanaja stvari obzirom na sukobe i borbe. Međutim, naš cilj nije da raspaljujemo plamenove. Kur'ansko učenje u ovom slučaju je tako veličanstveno da ni jedan Ahmadi musliman ne treba da prihvata izvinjavajuće stajalište u branjenju islama.

Obećani Mesija a.s. je rekao da su ratovi u vrijeme Časnog Poslanika s.a.v.s. i u vrijeme ispravno upućenih Halifa (Hulafa Rašidin) bili vođeni kao sredstvo odbrane, kao odmazda, tj. život za život ili da se odbrani sloboda.

Navodeći ajet 40 iz sure Al Hadž (22:40-41) Huzur je objasnio da ajet tvrdi da, pošto su muslimani imali utemeljenu svoju vlastitu vladu i drugi su počinjali rat, oni su mogli da uzvrate borbu i odmazdu. Oni su isto tako bili iztjerani iz svojih domova samo zato što su proglasili Allaha za svog Gospodara. Odobrenje za borbu je samo bilo dato nakon što su muslimani izdržali dugi period neprestalnog tlačenja i proganjanja i da nije prestojalo odobrenje nered bi prevladao svijetom. Cilj za ovu borbu zbog toga je bio da se ukine tlačenje prije nego da odmazde. Radi toga je bezbjednost i sigurnost drugih vjera također uzeta u obzir.

Huzur je rekao da kad proganjanje i ugnjetavanje pređe sve granice mora biti upotrebljena sila da to zaustavi. Islam nikada nije podupirao prisilu. Vjera je privatna stvar za svaku osobu i radi toga svaka osoba ima pravo da svoj život potroši u skladu sa svojim vjerovanjima. Međutim, muslimanima je kroz ove ajete naređeno da čuvaju hramove i crkve koji su bili pod njihovom upravom.

Nažalost danas u nekim muslimanskim zemljama jedan hodža sa potajnim motivima čak poziva kršćane da postanu muslimani ili da će se suočiti s tim da njihove crkve budu uklonjene, primjeri kao ovi donose zao glas islamu i daju protivnicima islama priliku da upru prst krivice i ovakva loša vladanja izazivaju ogromne neprilike muslimanima širom svijeta zbog toga što je ovo užasno nepridržavanje učenja islama. Danas, izgleda da Božija pomoć i potpora ne dolazi muslimanima bilo gdje. Da sve to nadmaše oni proganjaju Ahmadi muslimane. Oni su nepokorni i iz ovog razloga oni gube sve blagoslove. Ako vlada u Pakistanu ne obuzda neuke hodže, njihova borba je protiv Allaha.

Ahmadi musliman neće ugnjetavanjem odgovoriti na ugnjetavanje jer je to ono što je učio Obećani Mesija a.s. Ahmadi muslimani podnose tlačenje po zakonima vlade pod kojom žive (u Pakistanu) i u svakom slučaju, u vrijeme Mesije, borba upotrebom sile nije dozvoljena, međutim, bez sumnje je da će Allah u skladu sa Svojim obećanjem, doći u pomoć i potporu Mesiji. Kad god u svijetu neke vlade donose zakone protiv Ahmadi muslimana, oni treba da obrate pažnju da se za njih ne bi obistinio navod u kur'anskom ajetu: '...odbijamo neke ljude posredstvom drugih'. Zaista ovaj ajet ukazuje na to da će Allah napraviti rješenje za ljude svih vjera koji su ugnjetavani.

Što se tiče Ahmadi muslimana, on ili ona stavljaju u praksu učenja Časnog Poslanika s.a.v.s. više nego drugi i cijene i shvataju bit Kelimej

šehadeta: *“Nema niko vrijedan obožavanja osim Allaha i Muhammed je Njegov rob i Poslanik.”* Obaranjem Ahmadi džamija ugnjetači padaju u kategoriju, kako je rečeno u hadisu, da musliman koji napada drugog muslimana ne ostaje musliman. Naravno definicija muslimana je da je to onaj ko sa iskrenošću vjeruje u ono što kelimej šehadet proklamuje.

Huzur je rekao da Ahmadi musliman nikada neće napasti bilo koga; mi nemamo bilo kakvu vladajuću silu, i inače je upotreba sile strogo zabranjena. Nije važno koju taktiku koriste oni koji proklamuju Kelimej šehadet, ne može biti upitno uzvraćanje na isti način. Međutim, mi imamo sigurnost vjere da će Allah otvoriti puteve za nas.

Huzur je rekao da mi treba da činimo dove da Allah dadne čulo ovim ljudima da, radije nego da islam dovode na zao glas, oni stave u praksu Allahove naredbe.

Navodeći ajet 42 iz sure Al Hadž Huzur je rekao da kad je islamska vladavina utemeljena oni koji su na vlasti treba da se sami preispituju i razmišljaju o sebi i osiguraju da ne liše bilo kojeg stanovnika slobode izražavanja i slobode savjesti. Od njih se očekuje da sve stanovnike uključe na jednakoj osnovi i omoguće jednake uvjete.

Huzur je rekao da se sve ovo može dogoditi kad je osoba cijelo vrijeme svjesna da ga Allah gleda i o tome da li uzurpirava prava dugih. Kad je vlast dodijeljena, treba da iskreno obožavamo Allaha, potičemo finansisko davanje, naređujemo dobro i zabranjujemo zlo. Ukratko islamska vlast nije tek o povećanju nečije moći, zapravo ona zahtijeva brigu za sve stanovnike bez pravljenja razlika, bilo svjetovnih ili vjerskih.

Danas je obaveza svih muslimanskih vlada da predstavljaju istinsku sliku islama. Ahmadi nemaju nikakve vlade ali mi možemo činiti dove da oni (koji imaju vlast) predstavljaju istinsku sliku islama tako da bude uklonjeno pogrešno shvatanje o islamu.

Ponavljajući ponovo propis o žodobrenju' za borbu Huzur je rekao da je naređeno da borbu što je moguće više ograničimo. Navodeći ajet 191 iz sure Al Bakara i ajet 39 i 40 iz sure Al Anfal, Huzur je objasnio islamska učenja zasnovana na poštenju i jednakosti. Borba može biti poduzeta samo na Allahovom putu i nije dozvoljena za ličnu pohlepu ili da povećavamo moć vlade. Kao što je i prije rečeno, borba samo može biti poduzeta kad smo napadnuti i u odbrani i nije odobrena na pojedinačnom novou i treba da bude poduzeta protiv armije koja napada.

Naređeno je da se žrtvuujemo da zaustavimo borbu i da je ne širimo.

Časni Poslanik s.a.v.s. je uvijek svojoj vojsci naređivao da čuvaju hramove i mjesta obožavanja i borba je bila strogo zabranjena oko Svete džamije. Islamsko učenje također naređuje da, kad neprijatelj odustane, ne treba da bude grubosti s muslimanske strane. Huzur je rekao: da se islam širio silom, kao što se navodi, naredba da budemo miroljubivi nakon što neprijatelj odustane ne bi bila dio njegovog učenja.

Huzur je rekao da je Allah naredio Časnom Poslaniku s.a.v.s da poslije bitke na Bedru proglasi da su oni koji su proganjali muslimane u Meki kasnije im nametnuli rat, ali da je srce muslimana oslobođeno zlobe i mržnje i da on samo želi mir i sigurnost, i da je iz ovog razloga svima bilo oprošteno. Objašnjavajući kur'anski termin 'vjera bude u potpunosti radi Allaha' u ajetu sure Al Anfal, Huzur je rekao da je pogrešno tumačeno da ovo znači da 'nastavite s borbom dok cijeli svijet ne postanu muslimani.' Huzur je rekao da je ova pritužba osnovana na nerazumnom pojmu. Kad se ovaj ajet pročita skupa sa drugim ajetima jasno je da ovo nije ono što se misli - vjera je stvar ličnog izbora i nije na muslimanima da prisiljavaju druge. Termin 'da vjera bude potpuno radi Allaha' zapravo znači da koje god korake poduzmete treba da poduzmete iskreno radi Allaha.

Huzur je govorio o pogrešnim shvatanjima o Časnom Poslaniku s.a.v.s. da je on prisiljavao ljude na podvrgavanje islamu. Neki za ovo navode primjer da je on u pismima kraljevima, pozivajući ih u islam ili u toku sukoba i ratova, koristio frazu: 'primite islam i bit ćete sigurni'.

Protumačeno je da je ovo bilo upozorenje da se podvrgnu islamu ili da će inače biti upotrebljena sila. Huzur je rekao da je temeljna činjenica da je poruka islama poruka mira i sigurnosti; osim toga, kad je Časni Poslanik s.a.v.s. pisao moćnim kraljevima pisma pozivnica u islam on je to činio zaredom. Kako bi za njega bilo moguće, u vrijeme kad je islam imao vrlo ograničenu moć, da poziva sve snažne i moćne kraljeve da se ili podčine ili da će s njima ratovati istovremeno? Činjenica je zapravo da je ta poruka bila puna dobrote i rođena iz njegovog čvrstog vjerovanja da je jedino islam religija mira i sigurnosti.

Huzur je u detalje govorio o nekim pravilima ponašanja u ratu kako je prakticirao i propisao Časni Poslanik s.a.v.s. Ovo je uključivalo pravilo da svi napadi treba da budu napravljeni po danu, naređeno je da se ne povređuju djeca, žene, stariji, sveštenici, zapravo ako mlada osoba nije

upotrijebila silu nikakva sila se nije smjela upotrijebiti protiv njega. Privremeni kampovi su se mogli napraviti samo gdje nikom nije stvaralo neugodnosti; takva je bila njegova samilost prema ljudima da nije bilo dozvoljeno ostaviti znak na licu osobe u toku borbe. Bila su vrlo jasna pravila o držanju ratnih zatvorenika, da su se zapravo ukućani muslimana odricali odgovarajuće hrane i hranili su zatvorenike, čak su njihova djeca dijelila svoj hljeb sa zatvorenicima. Predstavicima naeoda je bilo dato posebno poštovanje i popostljivost i dat im je poseban oprost za bilo kakav propust. Ako bi ratni zatvorenik bio loše tretiran od strane muslimana on je bio oslobođen bez ikakve nadoknade. Huzur je rekao da ove historijske činjenice pokazuju da su rani ratovi bili zato da se održi sloboda savjesti.

Huzur je zaključio dovom da nas Allah omogući da poruku islama predstavimo ostatku svijeta i da skrenemo pažnju svijeta na nju.

Zatim je Huzur dao tužne vijesti o smrti vrlo odanog Ahmadi muslimana iz Danske, Medcin Sahiba koji je primio islam 1955. godine, kasnije je posvetio svoj život (kao vakif) i sav život potrošio u služanju vjeri. Huzur je također dao vijesti da je umro Ustad Salih Sahib, Ahmadi iz Sinegala, koji je bio arapski učenjak i jedan od prvih Ahmadi muslimana u Sinegalau. Da Allah uzdigne položaj ovih umrljih u Džennetu. Huzur je najavio da će predvoditi dženazu namaz poslije džume.

Hudba 6.7.2007.

Božiji atribut Al Mumin (Darovalac sigurnosti)

Divine attribute of Al Momin (Bestower of Security)

Kratki sadržaj hudbe koju je 6. jula 2007. održao Hazreti Mirza Masroor Ahmad Halifatul Masih V Ahmadija muslimanske zajednice

(Napomena: Naš tim 'Alislam' preuzima punu odgovornost za bilo kakve greške ili nerazumijevanje u kratkom sadržaju ove hudbe)

Danas je u svojoj hudbi Huzur dao izlaganje o Božijem atributu Al Mumin (Darovalac sigurnosti). Navodeći ajet 24 iz sure Al Hašr (59:24) Huzur je rekao da pojedinačni, zajednički i globalni mir i sigurnost za

svaku osobu leži u u tome da bude doveden u vezu sa Bićem koje daje sigurnost.

Samo će oni imati korist od ovoga koji ovu odliku stave u praksu, nakon što su u sebe upili ovaj Božiji atribut na ljudskom nivou. Svi napori za mir koji isključuju ovu činjenicu bit će besplodni i ovaj mir može biti postignut samo kad je čovjekova vjera iskrena i savršena, a zaista savršena vjera može samo biti postignuta vjerovanjem u sve Božije poslanike. Imati vjeru u Pečat svih poslanika s.a.v.s. u stvari vodi vjernika do stanja savršene vjere.

Časni Poslanik s.a.v.s. je učinio obavezujućim za vjernika da prihvati Obećanog Mesiju po njegovom dolasku, govoreći da će on biti pošten i pravedan. On je naredio da prihvatimo njegovo objašnjenje duhovnog znanja Kur'ana i rekao da će on biti jedini koji će okupiti muslimane i nemuslimane na jednoj ruci, to jest ruci Časnog Poslanika s.a.v.s.

Huzur je rekao da će, prema ovome, samo oni koji su prihvatili Obećanog Mesiju a.s. izvući korist i oni su ti koji će živjeti u miru i sigurnosti i oni su ti koji će proizvesti mir i sigurnost, i oni zaista treba da budu ti koji će to učiniti.

Svaki Ahmadi musliman treba da razvije svoju duhovnost i da se ne zadovolji samo time da ima vjeru; zapravo je krajnje neophodno da sve to stavi u praksu. Da Allah učini da svaki Ahmadi musliman bude jak u vjeri tako da može biti istinski odraz vjernika.

Riječ Mumin je u leksikonu opisana kao takvo Biće Koje je dalo mir Svom stvaranju od svakog tlačenja. Huzur je rekao da Allahova milost obuhvata sve tako da nema pitanja o tlačenju. Što se tiče kušnje koja zadesi Allahove prijatelje, one su tek kušnje kroz koje oni prolaze bez prigovora i kroz molitve i sa Allahovom pomoći.

Navodeći ajet 90 iz sure An- Nahl (16:90) Huzur je cirtao Obećanog Mesiju a.s. i rekao da je Časni Poslanik s.a.v.s. bio među svojim narodom samo 23 godine (nakon poslanstva) - zašto će onda on biti svjedok za sva vremena? To je zato što je Allah želio da ima halife umjesto njega do Sudnjeg dana.

Huzur je rekao da su samo Ahmadi muslimani ti koji su prihvatili pečat svih halifa (Obećanog Mesiju), radi toga ćemo mi biti blagoslovljeni odlikom da smo prihvatili ranije kao i kasnijeg (poslanika).

Drugo značenje riječi Mumin je da je to Onaj koji ispunjava obećanja data vjernicima. Huzur je rekao da se ova činjenica ostvarila danas zbog

blagoslova (Ahmadija) halifata, jer kao što vidimo drugi muslimani nemaju istu dostojanstvenost vjere.

Huzur je komentarisao ajet 126 iz sure Al Bakara (2:126) i rekao da je to otvoren proglas od Boga da je Kaba Božija Kuća. Huzur je rekao da nije važno u kakvom su stanju muslimani Allah ih je omogućio da vode brigu o ovom svetom mjestu, na koje Allah lično pazi. Ovo mjesto je smatrano simbolom mira čak u doba neznanja i Allah ga je zaštitio tokom stoljeća. U skladu sa napred navedenim ajetom ova Kuća je mjesto sigurnosti, i Obećani Mesija a.s. je napisao da ovaj ajet ukazuje na to da, kad ljudi Časnog Poslanika s.a.v.s. budu podijeljeni u sekte, bit će uzdignut 'Ibrahim' u kasnijem dobu koji će biti odraz Ibrahima a.s. koji je izgradio Božiju Kuću.

Huzur je rekao da Ahmadi muslimani treba da čuvaju ovu Kuću u svojim dovama; ovo je Kuća koja je zaista bila prvenstveni simbol mira i sigurnosti a ipak danas nema garancije za bezbjedan ulazak Ahmadi muslimana u ovu Kuću - Ahmadi musliman koji je sljedbenik tog 'Ibrahima' koji je najzaslužniji da uđe u ovu Kuću.

Huzur je činio dovu da Allah omogući sljedbenicima Mesije i Ibrahima kasnijeg doba siguran pristup ovoj Kući. Inšallah kad to vrijeme dođe, svijet će se složiti da su zaista istinski uživaoci mira stigli.

Citirajući imam Ragiba Huzur je rekao da su mir i sigurnost vezani sa dolaskom Obećanog Mesije i dodao je da se njegov dolazak zaista dogodio i da je on bio taj koji je trebao ukoravati protiv borbe i rata. Nesretni su oni koji nisu marili za njegov poziv; po njihovom pogledu Mesija treba da potpiruje krvoproliće. Zar krvoproliće proizvodi mir i sigurnost?

Dajući razne druge definicije riječi Al Mumin, Huzur je rekao da Allah daje mir i ovo daje na znanje da onaj ko vjeruje u Jednog istinskog Boga nije postuđen ni u kojoj situaciji zato što će uvijek imati dokaze i argumente da zada protuudarac drugima. Huzur je rekao da čovjekova jačina vjere daje mu kuraž da se suoči sa opozicijom.

Al Mumin je onaj Koji daje sigurnost, Koji drži u sigurnosti i Koji ojačava vjeru, zbog toga je Huzur rekao, Ahmadi muslimani treba da nastoje da sa iskrenom vjerom upiju ovaj Allahov atribut. Džamija je Božija kuća i izgrađena je za svrhu Njegovog obožavanja kao i zato da uručimo poruku mira i sigurnosti svijetu. Međutim, nažalost, oni koji nisu prihvatili Obećanog Mesiju a.s. čine posve suprotno preokrećući

Lal Mesdžid (u Islamabadu, Pakistan) u teroristički kamp po svemu osim imena. Njihova pritužba je bila da smo mi napravili Rabvu 'državom u državi'. Sada su oni ozbiljno uzeli zakon u svoje ruke i sami su to javno izjavili. Huzur je rekao da je snaga njihove vjere takva da na sebe obuku 'burku' (ženski pokrivač) i pridruže se ženama (da izbjegnu suočenje sa vlastima). Dok Ahmadi muslimani nikada nisu prezali i napunili su zatvore (zatvorenici savjesti) ali nikada nisu napustili javno očitovanje kelimej šehadeta (muslimanskog proklamovanja vjere). To je zato što im je Allah poklonio spokoj srca i uvjerio ih da će njihove strahove zamijeniti mirom i ovo je zaista dalje ojačalo njihovu vjeru.

Ahmadi muslimani treba da ostanu ustrajni i čvrsti u vjeri da postignu svrhu za koju smo svi stvoreni i za postizanje koje nam je Časni Poslanik s.a.v.s. dao ova učenja i koz ova učenja smo mi prihvatili Obećanog Mesiju a.s.. Da Allah omogući svakog Ahmadi muslimana da bude sveobuhvatno pristaša ovog učenja.

Hudba 13.7.2007.

Božiji atribut Al Mumin (Darovalac sigurnosti)

Divine attribute of Al Momin (Bestower of Security)

Kratki sadržaj hudbe koju je 13. jula 2007. održao Hazreti Mirza Masroor Ahmad Halifatul Masih V Ahmadija muslimanske zajednice

(Napomena: Naš tim 'Alislam' preuzima punu odgovornost za bilo kakve greške ili nerazumijevanje u kratkom sadržaju ove hudbe)

Huzur je u svojoj današnjoj hudbi nastavio predavanje o Božijem atributu Al Mumin (Darovalac sigurnosti), izlažući u glavnim crtama odlike sadržane u Časnom Kur'anu koje istinski vjernik treba da posvoji. On je citirao ajete 3 i 4 iz sure Al Bakara, koji izlažu uvjete koje vjernik mora ispuniti, a oni su:

1. da vjeruje u nevidljivo
2. da obavlja namaz
3. da troši na Allahovom putu

4. da vjeruje u ono što je bilo objavljeno Časnom Poslaniku s.a.v.s.
5. da vjeruje u ono što je bilo objavljeno prije Časnog Poslanika s.a.v.s.
6. da vjeruje u ahiret.

Huzur je onda detaljno objasnio svaki od ovih uvjeta:

i. da vjerujemo u nevidljivo znači da imamo potpuno čvrstu vjeru u postojanje Allaha. Ova potpuna vjera vodi vjernika prema otkrivanju istina o Allahu. Slično tome, vjerovanje u nevidljivo povlači za sobom vjerovanju u meleke, život poslije smrti, i tako dalje. Čovjek mora da se drži ove vjere što je moguće pouzdanije zato što je ova vjera to što zarađuje Božije zadovoljstvo a On u svakoj prilici može vidjeti stanje srca svakog ljudskog bića.

ii. da obavljamo namaz je drugi zahtjev za vjernika,

*on se mora boriti da svoj namaz održava uz potpunu pažnju i usredsređenošću prema Bogu;

*on treba da bude redovan u obavljanju namaza. Za neke ljude je teško da ustanu na sabah, no oni treba da obavljaju ovaj namaz kad god se probude. Neobavljanje ovog namaza na vrijeme će u njihovim srcima pobuditi neku vrstu griže savjesti ili će se možda osjećati postišeni što pred ukućanima ovaj namaz obavljaju kasnije od određenog vremena, i ovo će ih možda ohrabriti da učine napor da se probude na vrijeme. Slično, često opažamo da ljudi koji rade ne posvećuju dužnu pažnju u obavljanju zuhr (podne) i asr (ikindije) namaza. Vjernik je onaj koji štiti i ostaje ustrajan u obavljanju svog namaza (70:24), u tolikoj mjeri da njegov namaz postaje vredniji od bilo koje vrijedne stvari na svijetu;

*vjernik obavlja svoj namaz na vrijeme (4:104);

*on namaz obavlja sa punom koncentracijom;

*on obavlja namaz u džematu i iz tog razloga nam jedan hadis govori da su nagrade date za obavljanje namaza u skupu daleko više nego kad ga sami obavljamo;

*vjernik ne čuva samo svoj namaz, nego motiviše svoju braću muslimane također, i za uzvrat zarađuje Božiju nagradu za to. Međutim, on treba da ima na umu da druge treba da motiviše s ljubavlju i nježnošću (70:35 i 6:93);

iii) vjernik troši od onoga što mu je bilo dato, ne samo na Allahovom

putu, nego također da pomaže svojoj braći. Treba da imate na umu da nije samo imetak ono što je naznačeno, nego također bilo koja vrsta znanja i talenta koje su osobi date treba da ih dijeli. Ova nesebična služba prema drugim ljudima stvara vezu između dva muslimana, tako da su oni zauvijek ujedinjeni u odnosu jedinstva i sklada. Kao cjelina, takva zajednica gdje postoji ljubav i mir postat će uzor društva, gdje će žena ispunjavati dužnosti prema svom mužu i obratno, gdje će roditelji gledati najbolje interese svoje djece i obratno, gdje će komšije pomagati jedan drugog, gdje će bogati i isromašan omogućavati podršku jedan drugom, i tako dalje i tako dalje, i sve ovo zato što vjernici slijede Božije naredbe. Ovaj put vodi sveopćem napretku zajednice.

U vezi ovoga, Huzur je spomenuo je je Džemat svjedok takvih finansijskih žrtvovanja od Ahmadi muslimana širom svijeta. Nedavno, u mjesecu junu, kad se završava budžetska godina, primijetili smo da svaki ogranak zajednice nastoji ne samo da namiri nego da da nadiđe svoj budžet, i ove godine ponovo, bile su učinjene mnoge žrtve da se postignu ovi ciljevi. Huzur je opisao nemire s kojima se suočio džemat u Karačiju (u Pakistanu) kad je buna izbila u maju i onda su prolomi oblaka stvorili haos u mjesecu junu. Pa ipak su, čudom, ciljevi bili postignuti, samo da pokažu da Bog dolazi da pomogne Svojoj zajednici, što za uzvrat ojačava vjeru vjernika.

iv) Vjernik se čvrsto drži vjere u učenjima koja su bila objavljena Časnom Poslaniku s.a.v.s., uključujući činjenicu da je on Pečat svih Poslanika, i da je Časni Kur'an zadnja Knjiga koja donosi zakone.

v) Mi također moramo vjerovati u istinitost svih poslanika koji su došli prije Časnog Poslanika s.a.v.s. (35:25). Ovaj ajet također obavještava da su Upozorivači bili poslani svakom narodu, premda u Časnom Kur'anu nisu svi spomenuti.

vi) Zatim, vjernik čvrsto drži vjerovanje u život poslije smrti. Značenje života poslije smrti je dvostruko: jedno je da će biti poslanik poslije Časnog Poslanika s.a.v.s., a drugo označava Sudnji dan. Huzur je pročitao isječak iz pisanja Obećanog Mesije a.s., koji objašnjava ovo značenje života poslije smrti, objašnjavajući da baš kao što su bile objave prije Časnog Poslanika s.a.v.s., i onda su objave bile poslone lično Časnom Poslaniku s.a.v.s., slično će se ova praksa isto tako nastaviti poslije smrti Časnog Poslanika s.a.v.s. (pozivajući se na dolazak Obećanog Mesije).

vii) Vjernik mora voljeti Allaha iznad svega drugog (2:166). Njegov cijeli život treba da se okreće oko postojanja Uzvišenog Boga. Sve naprijed spomenute odredbe vjere mogu samo imati značaj ako postoji ljubav prema Allahu. Časni Poslanik s.a.v.s. je bio savršen primjer ove ljubavi, u tolikoj mjeri da bi čak njegovi neprijatelji govorili da je Muhammed istinski zaljubljenik u Allaha. S ciljem da postignemo ovu ljubav, mi treba da se okrenemo Allahu i da Njega molimo da nam dadne takvu sposobnost da Ga možemo voljeti.

viii) Istinski vjernik je onaj koji ima strah od Allaha u svom srcu kad se Njegovo ime spomene (8:3). On mora postupati po Allahovim naredbama s ciljem da postigne Njegovu blizinu. On je uvijek zabrinut za svoj status u Božijim očima i nastavlja da se žrtvuje s ciljem da napreduje u svojoj vjeri.

ix) Vjernik mora biti pokoran Allahovim riječima (24:52). Puko verbalno ispovjedanje vjere nije dovoljno; čovjekova vjera je ispunjena samo kad on posvoji ova učenja kao način života. Slično, vjernik treba da slijedi upute halifa i poštuje upravu Džemata. On treba da srčano prihvati odluke odbora sudija (kadija), bez ikakvog raspravljanja, čak iako donesena odluka nije u njegovu naklonost. Čak i ako se ne slaže sa odlukom, on u najmanju ruku treba da ne gaji nepovjerenje u namjere onog koji donosi odluku, i s ciljem da izbjegne bilo kakve sukobe, on ne treba da javno diskutuje ovakve stvari. Ako je donesena pogrešna odluka protiv nekoga ko, u svojoj nevinosti i naivnosti, nije bio u stanju da odbrani svoju tačku gledišta dok je druga strana bila u stanju da prešutno propusti svoj način ka rezultatu u njihovu korist, čak i onda osoba koja je vjernik treba da postupa prema odluci znajući dobro da mu je nanesen gubitak. Allahova pomoć dolazi ovim ljudima na načine od kojih oni najmanje očekuju i On je pravedan (32:16).

Vjernik se boji Boga i bori se da napreduje u svojoj vjeri. On je okupiran u obožavanju i spominjanju Boga što mu zarađuje blizinu Allahu. Slijeđenjem gornjih smjernica, svaki pojedinac doprinosi jedinstvu i ojačavanju zajednice kao cjeline a na pojedinačnom stepenu, njegov odnos s Bogom se poboljšava i postaje izvor postizanja duhovnih nagrada.

Da Allah omogući svakog Ahmadi muslimana da požanje nagrade koje je Allah obećao. Na kraju je Huzur pročitao isječak iz pisanja Obećanog Mesije a.s., koji govori o istinskim karakteristikama vjernika.

Da nam Allah podari sposobnost da razvijemo ovu ljubav prema Allahu, i da posvojimo ove odlike Mumina koje su Allahu ogodne. Da nas Allah zaodjene obiljem nagrada kroz Svoju milost i Svoju dobrotu. Amin.

Hudba 20.7.2007.

Stvarne vrijednosti (bit) gostoprimstva i đelsa salana VB

Merits of hospitality and Jalsa Salana UK

Kratki sadržaj hudbe koju je 20. jula 2007. održao Hazreti Mirza Masroor Ahmad Halifatul Masih V Ahmadija muslimanske zajednice

(Napomena: Naš tim 'Alislam' preuzima punu odgovornost za bilo kakve greške ili nerazumijevanje u kratkom sadržaju ove hudbe)

U svjetlu đelsa salane VB koja počinje narednog petka, Huzur je u svojoj hudbi danas dao izlaganje o stvarnim vrijednostima (biti) gostoprimstva.

Huzur je rekao da je sa sjedištem Halife u Britaniji u posljednjih 24 godine, đelsa salana VB poprimila status internacionalne đelse.

Huzur je rekao da je Halifatul Mesih IV (r.a.) radio vrlo naporno da lično obuči džemat VB o tradicionalnim načinima pripremanja i organizovanja đelse i uz to što je uzimao lični interes u stvarima on se savjetovao s onima u Rabvi koji su bili dobro upućeni i krajnje iskusni u đelsa organizaciju. Huzur je rekao da je po njegovom mišljenju džemat sada dovoljno obučen da dobro organizuje đelsu i bez ikakvog osjećaja uzrujanosti ili organizacionog propusta.

Huzur je dodao da se ponekad osjeća zabrinut o organizacionom aspektu održavanja đelse u Pakistanu. Kad se ako Bog da situacija tamo popravi, bit ćemo u stanju održavati đelsu. Oni koji su služili u vrijeme posljednje đelse održane 1983. godine sada su stariji i neki su otišli sa ovog svijeta dok je nova generacija potpuno neiskusna. Međutim, Huzur je rekao da je unatoč tome ohrabren načinom kako je Allahova milost

obasula zajednicu Obećanog Mesije i da će, zaista, uviđanjem potpune predanosti Ahmadi muslimana Allah omogućiti organizaciju đelse tamo.

Huzur je rekao da će današnja hudba biti usredsređena, kao što je tradicionalno prije đelse, na aspekte đelse za dobrovoljne radnike. On je rekao da muškarci, žene, stariji, djevojčice i dječaci u džematu VB sada dobro razumiju zadatke u pogledu đelse i shvataju svoje dužnosti. Međutim, kako je podsjećanje naređeno tako da bilo kakav nedostatak može biti uklonjen, to također omogućava priliku da blagoslovljeni uzor Časnog Poslanika s.a.v.s. bude opet ponovljen kao i također da primjeri njegovog istinskog i revnog predanika, Obećanog Mesije a.s. bude istaknut.

Huzur je rekao da je značaj gostoprimstva u islamu ogroman, on je citirao ajet 70 iz sure Hud (11:70) i rekao da je osjećaj gostoprimstva taj da kad gosti tamo stižu ne smije biti nikakvog nezadovoljstva, zapravo šta god se najbolje može urediti treba da bude ponuđeno gostima. Huzur je rekao da ovaj ajet ni na koji način ne ukazuje na to da hrana pripremljena za goste treba da bude raskošna. Ajet govori o vremenu kad su ljudi držali koze i ovce i ovo je bio izvor hrane koja je bila lahko na raspolaganju.

Istinska islamska uslužnost što se tiče gostoprimstva je da služimo gostima sa zadovoljstvom. Svi muslimani treba da usvoje ovu uslužnost i Ahmadi treba da tome posvete posebnu pažnju, pogotovu prema onima koje će stizati kao gosti Mesije. Mi uvijek treba da vodimo računa o tome da su nama najdraži ljudi koji dolaze radi đelse; ako svaka osoba služi sa ovim žarom zadovoljstvo koje će dobiti bit će besprimjeren.

Huzur je rekao da je sreo nekoliko gosta koji su došli na đelsu koji su prvi put putovali iz Pakistana, koji ovdje nemaju rodbine i putovali su isključivo radi đelse i da se sretnu sa sadašnjim Halifom. Oni su jednostavni ljudi sa sela i imat će poteškoća sa jezikom itd. Međutim, oni su vrlo iskreni ljudi i sve zapreke treba da budu uklonjene u služenju ovim ljudima.

Huzur je citirao nekoliko hadisa da objasni koncept gostoprimstva. Zaista, Časni Poslanik s.a.v.s. je rekao da je gostoprimstvo vanjski znak vjere. Huzur je rekao da ovo stajalište nije ograničeno samo na nečiju rodbinu i njegove drage, nego je zapravo svaki gost, bez obzira na vjeru, bio je poslužen dobro i vođena je briga o njemu. Časni Poslanik s.a.v.s. je također imao goste koji su boravili dugo vremena, ljudi koji su primili

blagoslove iz njegovog gostoprimstva danima. Međutim, ovakvi primjeri su bili bez formalnosti i šta god je bilo na raspolaganju bilo im je poslužno i ponuđeno. Huzur je objasnio da poslije pobjede Meke kad bi delegacije uglednika došle da upoznaju Časnog Poslanika s.a.v.s. on bi njihovu hranu i smještaj dodijelio među svojim drugovima i kasnije bi pitao da li su gosti bili zadovoljni boravkom. Huzur je rekao kad bi gost stigao on bi prvo pitao svoje ukućane da li je bilo opskrbe za goste, ako nije, onda bi pitao svoje drugove o tome ko će preuzeti odgovornost.

Citirajući nekoliko drugih primjera o uzvišenom osjećaju gostoprimstva drugova Časnog Poslanika s.a.v.s. uprkos njihovih vrlo oskudnih sredstava, Huzur je naveo ajet 10 iz sure Al Hashr (59:10) koja je objavljena u vrijeme jednog ovakvog primjera.

Pozivajući se natrag na goste đelse Huzur je rekao da su ovo gosti koji dolaze da sudjeluju u duhovnoj hrani, dobrobiti koje ih ovosvjetske vlade lišavaju, tako, s ciljem da zadovolje ovu potrebu ovi ljudi su poduzeli finansijske teškoće. Oni niti imaju materijalne koristi niti bilo kakve ovosvjetske zarade na umu, neki nemaju nikoga da im izađu u susret u ovom cilju, neki su mu, Huzur je rekao, rekli da su pokušavali godinama da dobiju vizu koju su na kraju dobili. Kad se sretnu sa Huzurom oni su krajnje uzbuđeni i pokazuju izvanrednu iskrenost i predanost.

Huzur je rekao da dobrovoljci radnici na đelsi treba da budu zadovoljni da im je Allah dao priliku da zarade nagradu. Gost treba da bude poslužen bez obzira na njihov izgled ili društveni status, zapravo treba da imate u vidu iskrenost sa kojom su oni putovali na đelsu.

Huzur je naveo nekoliko događaja iz života Obećanog Mesije a.s. koji pokazuju njegov izvrstan osjećaj gostoprimstva. Huzur je rekao da svaki dobrovoljac na đelsi treba da služi goste sa osjećajem da ispunjava svoju dužnost gostoprimstva i bez ikakvog obzira za svoju neudobnost, zato što, Huzur je rekao, s ciljem da ispunimo prava moramo se odreći udobnosti.

Huzur je rekao da su pred nama izvanredni primjeri Časnog Poslanika s.a.v.s. i primjeri Obećanog Mesije a.s. tako da se možemo truditi (i nastojati) da ih uvijek čuvamo živim. Zaista je Allahova samilost na nama da nas je On omogućio da budemo primaoci blagoslova koje je On odredio za služenje ovakvih gosta. Zbog toga svaki pojedinac -

dobrovoljac radnik treba da pokaže vrhunsku uslužnost svakom gostu s kojim se sretne u toku svoje dužnosti.

Sigurno, Huzur je rekao ponekad nerazumijevanje može voditi goste da budu nedolični. Međutim, radnici trebaju zadržati odvažnost.

Huzur je objasnio da neki gosti možda nenamjerno pogrešno upotrijebe neke uređaje pošto nisu navikli na njih. Na primjer čišćenje zahoda itd., treba da bude predano radnicima dobrovoljcima, radije nego da objašnjavate da su gosti napravili nered. Huzur je rekao da nam je bio ostavljen uzor Časnog Poslanika s.a.v.s. koji je sam oprao upraljanu posteljinu – koju je ostavio gost koji nije bio musliman – zato što je, kako je rekao, to ostavio njegov gost.

Ukratko, osnovno za svakog dobrovoljca radnika je strpljenje, odvažnost i uslužnost u dodatku sa najvažnijim aspektom – dovom, zato što bez dove ne možemo ništa obaviti. Huzur je također savjetovao da ne propustimo ni jedan namaz u toku dužnosti. Huzur je činio dovu da Allah omogući svakog pojedinca da svoju dužnost obavi sa prijaznošću i da gosti budu zadovoljni radnicima i da radnici budu zadovoljni gostima.

Huzur je rekao da postoji zabrinutost zbog trenutnog kišnog vremena pošto je zemlja u Hadiqatul Mehdi mehka. Huzur je objasnio da je njegovo zakašnjenje danas na džumu također izazvano kišom koja je izazvana haos u saobraćaju.

Huzur je zamolio da činimo dove za Pakistan gdje se situacija svakim danom pogoršava, stotine su bili ubijeni, musliman ubija muslimana, uprkos toga što je u hadisu rečeno da musliman koji ubije drugog muslimana ne ostaje musliman. Da im Allah dadne osjećaj (čulo) i da On spasi ovu zemlju. Kad se pojavi unutrašnja nesloga oni izvana koriste situaciju. Da Allah zaštiti ovu zemlju na svaki način i da Allah dadne čulo onima koji pripremaju svoje vlastito uništenje.

Hudba 27.7.2007.

Smjernice za goste koji prisustvuju đelsa salani VB
Guidelines for the guests attending the Jalsa Salana UK

Kratki sadržaj hudbe koju je 27. jula 2007. održao Hazreti Mirza Masroor Ahmad Halifatul Masih V Ahmadija muslimanske zajednice

(Napomena: Naš tim 'Alislam' preuzima punu odgovornost za bilo kakve greške ili nerazumijevanje u kratkom sadržaju ove hudbe)

U današnjoj hudbi Huzur je dao nekoliko smjernica za goste koji prisustvuju đelsa salani VB skupa sa nekim zadnjim savjetima radnicima - dobrovoljcima na dužnosti. Huzur je također napomenuo da je vrijeme u VB u zadnjih nekoliko dana bilo vrlo loše, uz obilnu kišu, koja je izazvala neugodnost organizatorima kao i gostima koji pristižu na đelsu. Huzur je molio (Boga) da vremenske prilike ne odvrte goste niti one koji žive u Britaniji od toga da prisustvuju đelsi, koja je institucija uvedena lično od Obećanog Mesije pod Božijom smjernicom s ciljem da ljudi uzdignu svoju duhovnost. On je naveo nekoliko primjera gdje su se ljudi hrabro suprotstavili oštrim vremenskim uvjetima da prisustvuju đelsa salani u Rabvi, Qadianu, Gani i Tanzaniji. Huzur je neprestalno činio dove za sve goste i organizatore koji prisustvuju đelsi, da im Allah dadne Svoje posebne blagodati ovom obećavajućom prilikom i da zaštiti svakog pojedinca od svake štete. Amin.

Huzur je također dao savjet gostima koji prisustvuju đelsi kao i domaćinima da jedni druge tretiraju sa uzajamnim poštovanjem i ljubavi. Huzur je citirao slijedeći hadis, gdje je prenešeno da je Časni Poslanik s.a.v.s. rekao: *“Ko god vjeruje u Allaha i Sudnji dan, treba da velikodušno služi svoje goste. Nagrada gosta je: da mu se obezbjedi izvrsna vrsta hrane za noć i dan i gost treba da bude ugošćen hranom tri dana, i šta god je ponuđeno izvan toga, smatra se kao nešto dato u dobrotvorne svrhe. I nije dozvoljeno za gosta da ostaje kod svog domaćina toliko dug period da ga stavi u kritičan položaj.”* (Buhari)

Domaćin treba da vodi računa o svojim gostima i da ih tretira dobrodušno. Ne treba da ih povrijede bilo kakvim grubim riječima i

treba da za njih omoguće najbolje što mogu u smislu smještaja, hrane, gostoprimstva, itd. Slično, gosti ne treba da postanu teret domaćinima i treba da nastoje da svoju posjetu učine što što je moguće kraćom i vrate se svojim kućama u toku razumnog vremena poslije prisustvovanja đelsi.

Huzur je podsjetio sve one koji prisustvuju đelsa salani iz Pakistana, Indije, Bangladeša ili iz bilo koje druge zemlje da, ako im je data viza za VB da prisustvuju đelsa salani, onda oni ne smiju tražiti azil u VB ili bilo kojoj drugoj Evropskoj zemlji jer je ovo kršenje povjerenja kod vlasti koje su poklonile vizu. Takav podhvat kalja ugled Džemata i također stvara teškoće za one koji žele da prisustvuju đelsa salani u narednim godinama, jer im ne bude data viza.

Huzur je opet ponovio da je jedan od ciljeva održavanja đelse da usadi islamske vrijednosti među nama; zato u toku ovih dana treba da u obilju bude korišten izraz 'esselamu aleikum'. Huzur je istakao važnost ovog islamskog pozdrava navodeći hadis i podsjetio svakog Ahmadi muslimana koji prisustvuju ovoj đelsa salani da koriste ovu priliku da šire upotrebu selama.

Huzur je također podsjetio sve prisutne na đelsi da posebnu pažnju posvete čuvanju namaza (farza) i navafil namaza i da se ne odaju potpuno društvenim skupovima sa svojom rodbinom do te mjere da to utiče na njihov namaz, jer je jedan od dobrobiti đelse da postignemo blagoslove obavljanjem namaza.

U zadnjem dijelu hudbe Huzur je usmjerio pažnju prisutnih prema vrlo važnim organizacionim aspektima đelsa salane, odnosno na mogućnosti parkiranja i na bezbjednost. Što se tiče parkirališta on je podsjetio sviju da koriste mogućnost parkiranja koja je bila obezbjeđena na kratkoj razdaljini od mjesta održavanja đelse i da u potpunosti saraduju sa dobrovoljcima – radnicima i da koriste usluge zajedničkog prevoza. Prethodne godine, policija i komšije su bili visoko impresionirani disciplinom pokazanom u toku dana đelse u pogledu kontrole saobraćaja; ove godine mi treba da nadmašimo svoj prethodni rad i održimo ovaj dobar dojam.

U terminima bezbjednosti, Huzur je rekao da svaki pojedinac koji prisustvuje đelsi treba da pazi okolo i ako sumnjaju na bilo koga ne treba da uzimaju na sebe da postupaju sa takvom osobom, nego treba da smjesta obavijeste osoblje na dužnosti za bezbjednost i da za to

vrijeme drže oko na toj sumnjivoj osobi. Huzur je također podsjetio dobrovoljce na dužnosti da se cijelo vrijeme učtivo ophode prema ljudima. On je također naedio leđni (organizaciji žena) da sarađuju sa osobljen za bezbjednost i da se ne osjećaju uvrijeđenim ako se od njih traži da se provedu mjere siguronsti. Huzur je dao smjernice za svakog pojedinaca da cijelo vrijeme nose svoje bedževe sa identifikacijom iz bezbjednosnih razloga.

Huzur je završio hudbu podsjećajući svakog pojedinca da čini dove za sebe i za one koje je ostavio iza sebe u svojim kućama, i pročitao slijedeći isječak iz pisanja Obećanog Mesije:

“Ja molim Boga da On bude sa svima onima koji dolaze da prisustvuju dželsi u ime Allaha, da im On pokloni velike nagrade i da im On pokaže milost i ukloni njihove teškoće i patnje; da im On dadne da imaju ono što žele i da ih uzdigne na Dan oživljenja skupa sa onima kojima je pokazao milost i Svoju samilost i bude zaštitnik svih u njihovom odsustvu do kraja putovanja. O Bože! O Ti koji si veliki Darovalac, Dobrostivi i Milostiv, i Koji uklanjaš teškoće, poslušaj sve ove moje dove i pokloni nam pobjedu nad našim protivnicima, sa velikim i uzvišenim znakovima, jer; Ti imaš moć da činiš šta god hoćeš. Amin, amin, amin.” (Ishteharat, Tom 1, str. 342)

Hudba 3.8.2007.

**Zahvalnost u pogledu sigurnog i valjanog završetka
41. đelsa salane VB**

***Thankfulness in terms of the safe and sound conclusion of
the 41st Jalsa Salana UK***

Kratki sadržaj hudbe koju je 3. augusta 2007. održao Hazreti Mirza Masroor Ahmad Halifatul Masih V Ahmadija muslimanske zajednice

***(Napomena: Naš tim 'Alislam' preuzima punu odgovornost
za bilo kakve greške ili nerazumijevanje u kratkom sadržaju
ove hudbe)***

Huzur je svoju današnju hudbu bazirao na temu zahvalnosti u pogledu sigurnog i valjanog završetka 41. đelsa salane VB. Huzur je rekao da već za neko vrijeme đelsa VB ima internacionalnu dimenziju i sve dotle dok je Halifa smješten ovdje to će tako ostati. U pogledu ovoga odgovornost džemata VB se mnogostruko povećala, i muškarci, žene, djeca i stariji ovo dobro razumiju i ispunjavaju svoje obaveze.

Huzur je rekao da, kao što svi znaju i vidjeli su na MTA, vrijeme u VB prije đelse i u toku đelse bilo je do izuzetno mokro. Dok su organizatori morali da se bave nekim problemima zbog ovog oporog vremena, prisutni su se također suočili sa nekim neugodnostima. Sistem parkiranja je zapao u nered, međutim, osim nekoliko izuzetaka, ljudi nisu prigovarali. Huzur je rekao da slučajevi pokazivanja nestrpljenja nekolicine koji su došli u njegovu pozornost nisu ostavili dobar dojam na novopridošle Ahmadi muslimane i na druge. Huzur je rekao da je slučaj naše Zajednice karakteističan, nalik bijeloj platnenoj plahti. Svaki mali znak druge boje će se pokazati na njoj. Postoji velika potreba da Ahmadi muslimani pokažu uljudnost i pristojnost, jer ovo je naša prepoznatljivost, zaista, to treba da bude naša prepoznatljivost. Najvažnije je da uvijek vodimo računa o svojoj uspravnosti kao Ahmadi muslimani. Ako neki pokažu nestrpljenje i netolerantnost drugi treba da ih posavjetuju podsjećajući ih da im cilj za koji su došli na đelsu ne dozvoljava takav postupak. Huzur je rekao da oni koji su izrazili negativne osobine treba da u obilju čine istikfar. Međutim, većina ljudi su saradivali i da Allah nagradi one koji su pokazali odvažnost i elastičnost.

Huzur je rekao da je jedna prednost koju je loše vrijeme pokazalo to da je pažnja organizatora dželse skrenuta na probleme koji se rađaju iz ovakve situacije. Osim nekoliko prvih godina većina dželsi se održavalo u Islamabadu uz veliku olakšicu što je vrijeme također ostalo blago. Pored toga, zemlja je u Islamabadu dovoljno zbijena zbog stalne upotrebe tokom godina. Prije dvije godine Rushmoor arena nam je omogućila svrsishodno izgrađena mjesta za održavanje i kiša je padala samo u danima dželse. Zbog toga razmišljanja nisu išla na najgori mogući scenario s kojim smo se suočili. Ove godine, međutim, Allah je skrenuo pažnju na mnoge organizacione aspekte. Amir Sahib VB i drugi organizatori su bili izuzetno zabrinuti u toku dželse i nadamo se da će u buduću bolje planirati. Šta god dođe od Allaha vodi čovjeka poboljšanju; ne samo da će biti poboljšanje u specifičnim stvarima koje su se istakle zbog krajnje lošeg vremena ove godine, nego kad, zapravo razmislimo, pažnja će biti skrenuta na one aspekte koji imaju i najmanju mogućnost da se ostvare.

Tačno je što neki kažu da nam je Allah ovako omogućio priliku da za dželsu 2008. godine organizujemo i planiramo na najbolji mogući način. Ako Britanske ambasade širom svijeta budu velikodušne u izdavanju viza, vjerovatno je da će se prisustvo na dželsi slijedeće godine povećati za deset hiljada ljudi uz redovno prisutne. Nije važno koliki je ukupan broj gosta džemat VB može voditi brigu o njima. Međutim, neke slabe tačke su sada ustanovljene i oni će ih popraviti.

Huzur je rekao da je ove godine bio obezbjeđen alternativni prostor za parkiranje ali je bila greška dopustiti vozačima da daju svojim putnicima da izađu na Hadiqatul Mehdi prije nego što se upute do alternativnog mjesta za parkiranje odakle su trebali biti prevezeni autobusima. Ovo istovaranje putnika je izazvalo ogroman red auta na glavnoj cesti i policija je bila uzrujana, premda fudbalske utakmice i njima slični događaji izazivaju slične saobraćajne gužve ali ovaj događaj je uključivao muslimane tako da je njihova uzrujanost bila očita. Neka auta su bila parkirana ispred kućnih izlaza ljudi i izazvali su uzbuđenje. Bilo je neugodnosti i ovaj sistem se nije pokazao uspješan. Većina Ahmadi muslimana su pokazali strpljenje i elastičnost ali je nekolicina izazvala probleme i njihova grubost je izazvala uzbuđenje među muškarcima, ženama i djecom i također među organizatorima, i svaki je imao priču da ispriča. Ponašanje policije je također izazvalo zabrinutost.

Huzur savjet je da su auta trebala biti odvezena pravo na alternativno parkiralište gdje su bili obezbjeđeni osnovni uvjeti kao zahod i topli napitak za goste i oni su onda mogli biti prevezeni do mjesta đelse. Huzur je rekao da se saobraćajna disciplina nije mogla održati zbog nepropisno parkiranih auta i prevoza vozača do mjesta đelse. Svaki Ahmadi musliman treba da općenito cijelo vrijeme vodi računa i u toku okupljanja zajednice pogotovu, da se njihov svaki postupak odražava na Zajednicu kao cjelinu. Huzur je savjetovao da naredne godine treba da budu odgovarajući aranžmani za parkiranje u Hadiqatul Mehdi i ako parking bude trebao da se uredi u Islamabadu onda nekoliko hiljada auta može biti parkirano u Hadiqatul Mehdi a drugi se mogu prevesti autobusima, što će biti brz i efikasan način da se ljudi prevezu do Hadiqatul Mehdi. Huzur je rekao da ima nekoliko stvari koje ne možemo provesti u Hadiqatul Mehdi, na primjer hrana za đelsu se i dalje kuha u Islamabadu. U svakom slučaju naredne godine đelsa će biti đelsa stogodišnjice halifata tako da organizatori kao i ljudi treba da budu pripremljeni.

Huzur je rekao da je on dao primjere đelse u Pakistanu i Africi i da je osjećao da su ljudi ovdje pokazali sličnu elastičnost i stajali su krajnje strpljivo na kiši, neki čak nisu jeli. Videći ih u ovakvom stanju Huzur kaže da je otišao k njima i zatekao ih potpuno opuštenim. Huzur je rekao da je Zajednica Obećanog Mesije zaista izvanredna zajednica, čovjek osjeća ogromnu ljubav prema njima. Huzur je rekao da je bio krajnje zabrinut za goste i cijelu noć je činio istigfar za njih i molio Allaha u njihovo ime. Kad je slijedećeg dana vidio ista lica bio je razvedren. Huzur je rekao da je saznao da neki ljudi zbog hitne prirode provedbe alternativnog planiranja nisu stigli da jedu, neki su čuli da je đelsa u Islamabadu, neki da je u Bait tul Futuh džamiji a neki su čak završili u Fazl džamiji.

Huzur je rekao da su se Amir Sahib VB i organizatori izvinuli za ove neugodnosti i on je bio siguran da će svi gosti koji su bili u neugodnosti na bilo koji način oprostiti i zaboraviti.

Huzur je rekao da se većina problema koji su izbili sa policijom ne bi dogodili da je službenik na dužnosti bio drugačiji. Prošle godine policijski službenik je bio čovjek mirne naravi. U svakom slučaju mi sada znamo da treba da sve stvari pomno ispitamo i da se ne oslanjamo na pretpostavke i treba da svoje planiranje baziramo sa najgorim mogućim scenarijem na umu.

Uopćeno je organizacija đelse bila vrlo dobra. Većina prisutnih kao i policajaca kasnije su ovo cijenili. Mi treba da budemo zahvalni Allahu da je napravio aranžmane za našu obuku, zaista je zadatak zajenice vjernika da se neprestalno popravljaju i budu sve bolji.

Huzur je rekao da je njegova tradicija da se kao znak zahvalnosti zahvali svima onima koji su dobrovoljno radili da pomognu na đelsi. Onima koji su kuhali, koji su prevozili hranu, koji su obezbjeđivali vodu za piće, ljudima na prevovu, svaki dobrovoljac je obavio večanstven posao i nije dopustio da krajnje loši vremenski uvjeti ometu njihov zadatak. Oni koji su rođeni i odhranjeni ovdje – čiji roditelji su zabrinuti o njihovim izgledima valjanog pristajanja uz Zajednicu – vrlo su se dobro pokazali. Dobrovoljci pomagači su radili teže od radnika, neki od njih možda nikada prije nisu vidjeli toliko blata u svom životu, pa ipak su revno pomagali u guranju auta koja su se bila zaglavila u blatu, zadovoljno odolijevajući zasipu blata pri tom.

Huzur je rekao da je jedan gost koji je bio vladin ministar u Ugandi sa velikim poštovanjem primijetio kako su dobrovoljci radili bez obzira na svoje obrazovanje ili društveni položaj i samo zato da postignu Allahovo zadovoljstvo. Huzur je rekao da je rekao ministru da je ovo zaista bila revolucionarna promjena koju je Obećani Mesija a.s. postigao. Huzur je rekao da ovaj entuzijazam prevladava u Zajednici širom svijeta. Ovdje su se radnici latili svojih dužnosti po kiši koja je padala cijeli dan i cijelu noć ali nisu dopustili da njihov zadatak koji su imali trpi. Neki čak nisu imali vodootpornu odjeću, i Huzur je pitao predsjednika omladinske organizacije (Hudam ul Ahmadija) da im je obezbjedi ali nisu uspjeli naći nikakvu. Sigurno, Huzur je rekao, svako je kupio 'velington' čizme (gumene) da može raditi u blatnim uvjetima i prodavnice su bile ispražnjene.

Huzur je molio Allaha da pokloni izvanredne nagrade svim radnicima i da im On uveća vjeru. U svjetlu hadisa, da onaj ko nije zahvalan ljudima nije zahvalan Allahu, Huzur je rekao da se on zahvalio svim radnicima-dobrovoljcima.

Huzur je rekao da su zahvalni Allahovi ljudi također zahvalni onima koji su omogućili njihovu udobnost. Bilo je nekih dobrovoljaca na đelsi koji jedva da su uopće spavali u toku 24 sata, svaki Ahmadi koji je prisustvovao đelsi obavezan je da im bude zahvalan i da čini dove za njih; male djevojčice, žene, muškarci, svi su radili nesebično. Radnici također treba da budu zahvalni da su bili u mogućnosti da budu dio

armije Mesije i da služe druge. Izazov đelse naredne godine je ogroman i svaki pojedinac treba da bude pripremljen za to i ne smije dopustiti da se entuzijazam i gorivost ohlade.

Huzur je rekao da je MTA također služila đelsu na izvanredan način. Ahmadi muslimani rašireni svuda širom svijeta, pogotovu oni u Pakistanu, prevladani su osjećajem zahvalnosti za prenos uživo preko MTA za koji su radnici MTA radili krajnje teško i zaslužili su zahvalnost svjetski raširene Ahmadija zajendice. Mnogi MTA dobrovoljci – radnici su premoreni zbog dugih sati potrošenih u pripremanju sistema prije đelse. Jedan primjer je dobrovoljac koji je pao u blato zbog pukog umora i tamo zaspao. Huzur je rekao da se takvi primjeri ne mogu sresti u ovosvjetskim poslovima.

Huzur je dodao da su svi uglednici koji su prisustvovali đelsi izrazili poštovanje za aranžmane i program i primijetili su da je islam predstavljen ovdje zaista istinski islam. Jedna osoba je opazila da izgleda da loše vrijeme nije ispraznilo duh ljudi, dodajući da oni čak mogu obaviti svoj namaz na otvorenom, u blatu, ako treba.

Huzur je rekao da sve ovo povećava naš osjećaj zahvalnosti. Članovi iz džemata iz Amerike su rekli Huzuru da je ambijent ove đelse sve skupa bio poseban. Neko je Huzuru spomenuo da zbog vremena možda žene neće doći na đelsu na što je Huzur rekao da one koje se brinu o nakitu i odjeći možda ne dođu, a ostale će sigurno doći.

Svaki Ahmadi koji je prisustvovao đelsi treba da bude zahvalan i treba da nastavi da moli (Boga) da ostane zahvalan tako da budemo primaoci Njegovog zadovoljstva. Da On možda prekrije naše greške. Organizatori đelse VB će koristiti žrvenu knjigu' u smislu onog što je dobro i o propustima, međutim, drugi širom svijeta, pogotovu u zemljama gdje će Huzur svojim prisustvom uveličati đelsu 2008. godine treba da ponovo pregledaju situaciju. Treba da uvijek vodimo računa da sa razvijanjem bogobožnosti bude razvijen osjećaj zahvalnosti. Istinski je zahvalan onaj ko se boji Boga i ova đelsa će biti od koristi samo ako težimo cilju zbog kojeg se dogodio dolazak Obećanog Mesija a.s..

Huzur je rekao da će još jednom reći da svaki Ahmadi musliman treba da bude zahvalan da je vidio doba Mesije i da su imali priliku da prisustvuju đelsi koju je on započeo i da su vidjeli iskrenost radnika dobrovoljaca.

Da Allah omogući svakog pojednca da bude među onima koji shvataju bit (suštinu) zahvalnosti.

Hudba 10.8.2007.

**Odlike Mumina (vjernika)
Qualities of a Momin (believer)**

Kratki sadržaj hudbe koju je 10. augusta 2007. održao Hazreti Mirza Masroor Ahmad Halifatul Masih V Ahmadija muslimanske zajednice

(Napomena: Naš tim 'Alislam' preuzima punu odgovornost za bilo kakve greške ili nerazumijevanje u kratkom sadržaju ove hudbe)

Kratko rezimirajući temu o kojoj je govorio prije serije hudbi o đelsa salani, Huzur je u svojoj današnjoj hudbi dao izlaganje o odlikama Mumina (vjernika).

Citirajući ajet 26 iz sure Al Bakara Huzur je rekao da će detaljno objasniti odlike istinskog vjernika, da vjera vjernika, nakon što ih usvoji, postaje vjerodostojna i on postaje primalac Božijih blagoslova i dobrote.

Zaista je vjernik onaj ko čini dobra djela, vjeruje u Božije jedinstvo, Božije Poslanike, Knjige, meleke i Sudnji dan; osoba čije se srce uzburkava ljubavi prema Bogu pri spominjanju Njegovog imena. Takva osoba će uvijek voditi računa da se ne upušta u nešto što će navući Božije nezadovoljstvo i kao rezultat će prije svega biti svjesna da čini samo ono čemu Allah daje prednost.

Objašnjavajući o tome šta je potrebno da se bude istinski vjernik, Obećani Mesija a.s. je napisao da prije svega čovjek treba da uloži krajnji napor da na zemlji utemelji Božije jedinstvo. Jednostavno izgovaranje riječi vjere nije dovoljno; to treba da bude stavljeno u praksu. Praktičan korak utemeljivanja Božijeg jedinstva će biti kad čovjek očisti svoje srce od svega osim Allaha, da ne koristi lukava sredstva i neistinu da postigne lične ciljeve, da čini napor da u svoju djecu usadi ljubav prema Bogu kroz svoju praksu i skladnu riječ i djelo, i da svim svojim mogućnostima propagira Božije jedinstvo u sferi svog života,

Drugo, potrebno je saosjećanje prema drugim ljudima. Istinski vjernik je onaj ko nije nepošten prema drugoj osobi kroz svoju riječ ili djelo. Časni Poslanik s.a.v.s. je proglasio da je prepoznatljivost vjernika to da su drugi sigurni od njegovog jezika i ruke. Huzur je rekao da ovo za

sobom također povlači to da čovjek osjeća bol drugog kao svoj vlastiti; naravno, samo onda će osoba imati istinsko vjerovanje u Uzvišenog Boga kad takva osjećanja poprime stvaran ili vidljiv oblik.

Treće, Huzur je rekao, kad čovjek stiže do stadija samilosti, gdje, kao što je spomenuo, osjeća bol druge osobe kao svoj, on ne treba da ograniči ovaj osjećaj kao nešto što on osjeća. Zapravo treba da ova osjećanja prenese nastojeći aktivno da čini dobro drugima, Božijem stvaranju. Ako treba da bude učinjena neka žrtva za ovo, treba da bude učinjena. Kao što Časni Kur'an iznosi (sura Al Hašr) da su bili neki (ashabi) koji su dali prednost drugima nad sobom, Huzur je objasnio da je čak prije primanja poslanstva, Časni Poslanik s.a.v.s. uživao veliki ugled zbog sažaljenja i brige za druge. Poslije primanja poslanstva praktični primjeri ovog ugleda su postali još silniji u svom obilju. Ovaj blagoslovljeni uzor blagonaklonog dobročinstva i zaista njegove moći pobožnosti je to što je nadahnulo njegove drugove da poprave svoje živote.

U ovo doba, Obećani Mesija a.s. je bio taj koji je postavio izvanredne primjere služenja ljudima – bez obzira na rasu ili vjeru; ti primjeri su vodeće svjetlo za nas. Pored svojih ogromnih učenih poduzimanja da se bori protiv neistine on je nalazio vremena, u času potrebe, da pripravi i dadne lijekove siromašnim i onima u nuždi, slušajući ih i tješeci ih.

Onda je tu bilo pitanje zauzdavanja oholosti. Huzur je rekao da ne treba da se predajemo bilo kakvoj oholosti, čak sa ljudima koji su nam potčinjeni, nego treba da budemo zahvalni da su nam bili omogućeni ljudi koji nam mogu pomoći u našim zadacima. Prepoznatljivost je muslimana - istinskog vjernika, da je, što je njegov ugled i autoritet veći njegova poniznost i zahvalnost je veća. Citirajući ajet 19 iz sure Lukman (31:19) Huzur je rekao da ako neko želi da postigne Allahovo zadovoljstvo treba da ozbiljno razmisli o stvarima objašnjenim u ovom ajetu. Ako osoba tvrdi da ima strah i strahopoštovanje od Boga onda treba da se oslobodi svakog načina oholosti. Časni Poslanik s.a.v.s. je naredio da vodimo računa o samo poštovanju čak sluga i savjetovao da se na njih treba pozivati sa 'moj mladić' ili 'moja djevojka' radije nego po običaju koji prevladava da ih zovete 'moj sluga'. Zaista Obećani Mesija a.s. je savjetovao da ne koristimo pogrdne riječi čak iako se druga osoba upusti u to. Od istinskog vjernika se uvijek očekuje da bude čistog govora, pogrdan govor je izvan pitanja. Uzdržavanje kad primi pogrdne riječi čuva čovjekov um čistim. Prirodno je i naglo na pogrdne riječi reagovati

ljutnjom i da je osoba naklonjena da bude uvredljiva ili pogrdna. Međutim, velika je vrlina imati za cilj da ne koristite riječi koje je Allah zabranio. To nije lahko i ne može se postići bez duhovnog pregnuća i borbe. Ovo također omogućava da se razvije i poveća stepen strpljenja. Vjernik je uvjeren da, kad u takvim uvjetima pokazuje strpljenje, onda meleki odgovaraju u njegovo ime i zaista Allahovi blagoslovi i milost se spuštaju na njega. Sprečavanjem eskalacije bilo kakvih loših osjećaja, vjernik tako omogućava unapređivanje mira u društvu.

Huzur je rekao da sve dotle dok čovjek čini dobra djela on je istinski vjernik, inače onaj ko se ne usresredi na posvajanje onog što je naređeno je onaj ko je prihvatio islam ali nije posve posvojio istinsko vjerovanje kao što je rečeno u ajetu 15 u suri Al Hudžurat (49:15). Huzur je rekao da ako se stepen vjere kreće u tom pravcu, mi ne možemo izvesti revolucionarne promjene u svijetu. Za ovu svrhu mi treba da imamo guruću želju da činimo dobra djela i nastojimo što najviše možemo da slijedimo blagoslovljeni primjer postavljen od Časnog Poslanika s.a.v.s

Pozivajući se na ajet s kojim je započeo svoju hudbu, Huzur je riječima Obećanog Mesije a.s. objasnio da je u njemu radosna vijest u Baščama gdje rijeke teku. Ovdje je vjera objašnjena baščama a dobra djela vrelima; baš ako što nije moguća da bašča bude zelena bez vode, slično bez dobrih djela ulazak u Džennet neće biti omogućen. Zadovoljstva obećana u ovom ajetu su naravno metaforička i to ne ukazuje na to da će, na primjer, osoba biti nagrađena mlijekom i medom u Džennetu. Nagrade Dženneta će biti drugačije po svom porijeklu. Naravno, onima koji se trude i bore da čine dobra djela također je na ovom svijetu pokazan obris ahireta. Ovo može biti u formi primanje dova, spokoja i mira koji se jedino mogu postići kroz duhovnost isto tako kao i ovosvjetski i duhovni blagoslovi. Svako dobro djelo će biti dobro djelo kad je učinjeno da se traži Allahovo zadovoljstvo jer inače Allah kaže da ima namaza koje su neki obavili koji će za njih raditi suprotno zato što su obavljani samo kao pretvaranje. Dobra djela koja su učinjena za pretvaranje i pokazivanje bit će ocijenjena saglasno tome.

Huzur je rekao da svi Ahmadi treba da vode računa o ovim stvarima kad obavljaju namaz i druga dobra djela tako da budu primaoci Allahovog zadovoljstva. Da Allah omogući svakog Ahmadi mislimana da svoj život živi u skladu sa ovom misli.

Zatim je Huzur najavio da će poslije džume predvoditi dženzu namaz za Sahibzadu Amatul Aziz Sahibu, koja je bila Huzurova tetka. Huzur je odao poštovanje umrloj gospođi, naglašavajući njenu pobožnost i predanost obožavanju Allaha, njenu strast za one u nuždi i njenu odanost hilafetu. Pogotovu, Huzur je potvrdio zahvalnost za naslijeđeni mantil 'zelene boje' Obećanog Mesije a.s. koji je dala u nasljeđe Halifatu. Mantil je naslijedio njen rahmetli muž Mirza Hamiid Ahmad Sahib, koji ga je, zauzvrat, dao Halifatul Mesihu IV r.a. kad je došao u VB. Huzur je rekao da kad je postao halifa on je svojoj tetki Šahibzadi Amatul Sahibi spomenuo 'mantil dat u amanet' koja je rekla da je to sada postalo poistovječeno sa internacionalnim bai'atom, i da ona to poklonila halifatu. Huzur je molio Boga da joj dadne uzvišeno mjesto u Džennetu.

Druga dženezza je bila za Naimu Said Sahibu, suprugu misionara, Said Ahmada Rašid Sahiba. Huzur je činio dovu za djecu.

Hudba 17.8.2007.

Allah je prijatelj vjernika **Allah is the Friend of Believers**

Kratki sadržaj hudbe koju je 17. augusta 2007. održao Hazreti Mirza Masroor Ahmad Halifatul Masih V Ahmadija muslimanske zajednice

(Napomena: Naš tim 'Alislam' preuzima punu odgovornost za bilo kakve greške ili nerazumijevanje u kratkom sadržaju ove hudbe)

U današnjoj hudbi Huzur je govorio na temu bogobožnosti (*takve*) i da je Allah obećao u Časnom Kur'anu da je On prijatelj (Wali) onih koji vjeruju (Mumina).

Huzur je rekao da je u Časnom Kur'anu *takva* bila upoređena sa 'libaas', što znači odjeća, zato da se čovjek uvijek podsjeća da vječito mora biti zaokupljen u spominjanju Boga. Čovjek uvijek treba da se podsjeća da je Bog prisutan svuda prije nego što učini neko djelo. On treba da se bori da posvoji stanje poniznosti i straha od Boga i da napusti sve besmislenosti; to je stanje koje treba da bude postignuto da se posije sjeme vjere. Kad tlo srca postaje plodno i slobodno od grijeha i kad je

sjeme posijano, čak i onda je potrebna krajnja briga nad ovim još krhkim stanjem. Nemojte biti zadovoljni samo na činjenici da ste postigli stanje poniznosti nego nastavite da se borite da zaštitite ovo stanje, jer tu mogu biti druge kušnje koje vas očekuju. S ciljem da zaštitite ovo plodno tlo, čovjek treba da čini finansijske žrtve. Kad je ovo učinjeno, sjeme raste u malu biljku sa nježnim granama, i ove grane omogućavaju neku jačinu rastućem drvetu. Da dalje ojača ovo drvo, čovjek treba da nastavi da se bori protiv ličnih želja i šejtanskih napasti. Da nastavi na ovom putu ojačavanja drveta vjere, on treba da nastoji koliko god može da ispuni obećanja koje je dao Bogu. Ukratko, on treba da održava vjerovanje u *tevhid* (Božije jedinstvo) i slijedi učenje Časnog Poslanika s.a.v.s. i da ima čvrstu vjeru da je Obećani Mesija a.s. pretskazani reformator ovog doba i da ostane vezan sa ustanovom Hilafeta. Kad jednom ovo drvo postane čvrsto ukorijenjeno, onda će svako djelo biti učinjeno da postigne Allahovo zadovoljstvo, Koji će zauzvrat zaštititi takvu osobu od šejtanskih nagovora i učiniti da napreduje u duhovnosti. Prijateljstvo sa Allahom je dvosmjerni put, gdje je korisnik Vjernik koji korača prema svom Stvaraocu.

U Časnom Kur'anu (2:258) Bog obećava da će, kad vjernici uzmu Boga za svog prijatelja, onda njihov svaki napor u ojačavanju vjere prouzročiti da njihove duhovne i fizičke potrebe budu zadovoljene. Mi vidimo oko sebe da oni koji se odaju svojim ovosvjetskim željama nikada ne nalaze zadovoljstvo i izvršenje zato što ove želje nemaju kraja. No, oni koji se bore da u vjeri napreduju postižu duhovno zadovoljstvo i svijet im također dolazi.

Huzur je podsjetio da su čak napori koje činimo u postizanju blizine Bogu blagonaklonost od Boga. Obećani Mesija objašnjava da čovjek mora na doličan način ispuniti obvezanost svakog svog napora. Ako se voda može naći na 20 stopa (pod zemljom), on ne smije posustati u svojim naporima na 2 stope i napustiti borbu. Glavna stvar je da nikada ne odustaje.

Huzur nas je podsjetio da je Bog obećao onima koji ne napuštaju svoj veliki napor i onima koji nastavljaju u svojoj borbi da se očiste, da će im biti date duhovne i svjetske koristi i kada umru, postići će vječni Džennet. Mi smo svjedoci ispunjenja ovog obećanja u zadnjih stotinu godina u životima nebrojenih Ahmadi muslimana koji žive u miru i zadovoljstvu u poređenju sa ne Ahmadi ljudima. Huzur je također spomenuo zapažanje jednog šija muslimana, prijatelja jednog Ahmadi

muslimana koji živi u Americi a koji je slučajno slušao Huzurov govor u toku nedavno održane dželsa salane u VB; on je rekao da je razlog što Ahmadija džemat napreduje taj što su ujedinjeni pod jednim Imamom, Halifom.

Huzur je proučio ajete iz Časnog Kur'ana (47:12 i 30:48) gdje je Allah obećao podršku vjernicima i razočarenje nevjernicima. Huzur je rekao da nikada nismo vidjeli bilo kojeg Poslanika ili njegove sljedbenike da nisu uspjeli. Oni su se suočavali sa privremenim kušnjama ali je krajnji rezultat uvijek uspjeh zato što je Bog s njima. Ovo je bilo ovako prije vremena Časnog Poslanika s.a.v.s., u toku njegovog vremena i ista tradicija će ostati za sva vremena koja dolaze poslije njega. Allah, koji je Gospodar svih svjetova, sluša molitve Svog čovjeka. Sretni su oni koji se žrtvuju prema Njemu i postignu Njegovu blizinu.

Huzur je ponovo podsjetio sve Ahmadi muslimane koji su dali zavjet Obećanom Mesiji da, prvo, sam zavjet nije dovoljan. Nakon davanja ovog zavjeta, čovjek se mora boriti da čuva i hrani ovo sjeme vjere, omogućava duhovnu hranu i zalijeva tlo i zaštititi ga od svake povrede i učini da odatle proklija drvo koje daje plod. Obećani Mesija je rekao da onaj ko posjeduje samo jednu dobrotu nema pravo na to da bude nazvan bogobojaznom osobom; samo onaj ko posjeduje sve dobre odlike je bogobojazna osoba. Drugo, uvijek treba da zapamtimo da je Allah dao obećanje vjernicima da će On biti njihov zaštitnik i zagarantovao im je pobjedu nad nevjernicima. U Časnom Kur'anu (8:18 i 8:20) Bog je ispunio Svoje obećanje slaboj skupini muslimana koji su se borili protiv moćne armije nevjernika u toku bitke ne Bedru i poklonio ovim ljudima pobjedu nad nevjernicima. Ovo obećanje pobjede postaje temelj za ojačavanje vjere u srcima vjernika. Huzur nas je također podsjetio da nikada ne treba da se bojimo mase protivnika protiv nas; umjesto toga, treba da im najavimo da njihovo neprijateljstvo nikada neće donijeti uspjeh. Bog je obećao Obećanom Mesiji da će On njegovom Džematu pokloniti pobjedu. Mi smo svjedoci činjenice da se Obećani Mesija suočio sa nebrojenim kušnjama u toku svog života i da je Džemat prošao kroz burna vremena poslije njegove smrti, no, sigurno je u svakoj prilici došla pomoć od Allaha. Ova pomoć je po sebi dokaz istinitosti Obećanog Mesije. Huzur je završio hudbu podsjećajući nas da su Božija obećanja ispunjena danas baš kao što su bila ispunjena u prošlosti.

Na kraju je Huzur spomenuo da će ići za Njemačku i tražio je da činimo dove za uspjeh njegovog putovanja.

Hudba 24.8.2007.

Porast materijalizma, nevjerovanja, prirodne katastrofe i Božije kažnjavanje
Increasing materialism, non-belief, natural disasters and Divine chastisement

Kratki sadržaj hudbe koju je 24. augusta 2007. održao Hazreti Mirza Masroor Ahmad Halifatul Masih V Ahmadija muslimanske zajednice

(Napomena: Naš tim 'Alislam' preuzima punu odgovornost za bilo kakve greške ili nerazumijevanje u kratkom sadržaju ove hudbe)

Huzur je rekao da je porast materijalizma čovjeka udaljilo od moralnih vrijednosti, religije i Boga. Vrlo je mali broj ljudi koji cijene da su svi blagoslovi na ovom svijetu od Boga i da je jedini On taj Koji je čovjeku dao sposobnost da izumi stvari da omoguće udobnost i sigurnost. Radije nego da budu zahvalni ljudi sve više izabiru samo-zadovoljavanje i religija i Bog su predmet otvorenom izrugivanju. Ateizam je u porastu i knjige koje to sadržavaju se najbolje prodaju. Mnogi od ovih ljudi su bespomoćni u smislu da im njihova religija nije dala unutarnji mir do kojeg se ne može doći mimo Jednog, živog Boga. Takođe je tu skupina ljudi koji imaju takve predrasude protiv islama da svakodnevno istresaju primjedbe o islamu kao i o Časnom Poslaniku s.a.v.s. na načine pokusa. Oni sa Časnim Kur'anom i Časnim Poslanikom s.a.v.s. pridružuju krajnje izvještačene stvari.

Činjenica je da oni mogu vidjeti da je islam jedina religija koja predstavlja stvaran koncept religije. Šokantno je kako neki od njih, takozvani prosvijetljeni, branitelji slobode i ljudi koji se 'ne upliću' prešli sve granice u svom nepoštovanju islama.

Kao što većina vas već zna, jedan političar odavde (Holandija) koji se zove Geert Wilders otišao je tako daleko da poziva na zabranu Časnog Kur'ana. On je dokazivao da je Časni Poslanik s.a.v.s. tokom vremena stekao ekstremističku osobnost, pogotovu u toku svog boravka u Medini. On također tvrdi da ajet 5 iz sure Teoba (9:5) huška na nasilje protiv Jevreja i kršćana dodajući da Kur'an nema nikakvog koncepta odvajanja

između religije i politike i da je sam Kur'an baziran na agresiji i ekstremizmu. On je rekao da je sit obožavanja Boga u Holandiji.

Huzur je rekao da je prigovor Geerta Wildera da je Časni Poslanik s.a.v.s. s godinama bio naklonjen ekstremizmu jednostavno je odraz njegove ekstremne predrasude. Očito je da on nije čitao Kur'an i izobličuje historiju na bazi rekla-kazala. Objašnjavajući, Huzur je rekao, šta je učenje u suri Al Maida (sura 5): ova sura je objavljena poslije Hidžre, i za nju svi hadisi ukazuju da je bila objavljena u zadnjoj godini života Časnog Poslanika s.a.v.s. Sura zapravo kaže: '...I nemojte dopustiti da vas neprijateljstvo ljudi...pobudi da prestupite (pogriješite)...' (5:3). Oni koji su slijepi ne mogu vidjeti svjetlo.

Što se tiče ajeta 5 iz sure Teuba, Huzur je rekao da, ako se ajet gleda odbacujući očitu pristrasnost i predrasudu bit će jasno da je ovdje dato odobrenje da se bori protiv onih licemjera koji neće da odustanu i koji su nastavili da stvaraju nered. (Ajet) se odnosi na činjenicu da, pošto je bila utemeljena islamska vladavina i licemjери su nastavili da razbuktavaju vatru neprijateljstva, muslimani treba da se bore s njima.

Huzur je rekao ako prema njemu (Gert Wildersu) treba da bude slobodna vladavina u situaciji kakva je naprijed opisana onda možda on treba da u svojoj zemlji uvede zakonodavstvo razuzdane slobode.

Huzur je rekao da s vremena na vrijeme u Holandiji izbije uzburkanost protiv islama, međutim, to ne označava sav Holandski narod. Zaista su mnogi istaknuti Holandani odgovorili protiv tvrdnje gospodina Wildersa. Huzur je nabrojao nekoliko izjava od političkih ličnosti koji javno prekoravaju Wildersa i dodali su da je ministar za vanjske poslove rekao da Holandija nema planove da zabrani Časni Kur'an.

Huzur je rekao da je obaveza svakog Ahmadi muslimana da ne samo odgovori i pobije prigovore podignute od protivnika nego da također zahvale onima koji brane visoke moralne vrijednosti. Huzur je rekao da Božija poruka treba da bude upućena ljudima i da im bude objašnjen razlog za kaos u svijetu; treba da im bude objašnjeno da mir nije u onome u čemu je ovaj svijet zaslijepljen, ili u sredstvima opijanja, on se samo može naći u okretanju Bogu. Također treba da dođete do onih koji prelaze sve granice i pogotovu pokazuju nasrtanje na islam i da im kažete da ne izazivaju osjećaj za Božiju čast. Objasnite im da su prirodne katastrofe koje izbijaju širom svijeta upozorenje da niko na svijetu nije siguran. Huzur je rekao da je svakako većina Holandije ispod nadmorske

visine. Poslije masivne poplave u 1953. godini vlada je započela ogromnu konstrukciju planiranu protiv prijetnje od poplave, poznatu kao Delta radovi.

Huzur je rekao da je otišao da posjeti Delta radove gdje mu je inženjer koji im je bio vodič rekao da su oni zaštitili svoju zemlju protiv poplava na što mu je Huzur odgovorio da su oni zaista samo napravili najbolji pokušaj da se zaštite protiv poplave a da je potpuna zaštita jedino kod Boga. Huzur je rekao da se on složio i sav razgovor poslije toga se odnosio na Delta radove kao na žnapor' i tako je četiri ili pet puta posvjedočio postojanje Boga. Huzur je rekao da je njegova primjedba u knjizi posjetilaca bila da su Delta radovi zaista dobra ljudska težnja i ogroman plan, međutim, uvijek treba imati na umu da je stvarno planiranje Božije i, da bi stvarno bili zaštićeni, potrebno je spominjanje Boga.

Huzur je rekao da je svijet duboko zaokupljen materijalizmom, i na istoku i na zapadu; onda je tu prosota (nepristojnost). Sve ovo izaziva Božije prokletstvo. Svaki Ahmadi musliman treba da uputi poruku islama svijetu, muslimanima također, koji odbijaju Obećanog Mesiju a.s. uprkos znakova njegove istinitosti. Huzur je rekao da osvrtnje na zadnjih 100 godina pokazuje da je broj prirodnih katastrofa koje su izbile u ovom periodu daleko veći od prirodnih katastrofa koje su se pojavile u prethodnih 1200 godina. Ove godine opet, Huzur je rekao bilo je toliko mnogo prirodnih nesreća. Ovo je upozorenje. Ahmadi musliman, nakon što je napravio čiste promjene u sebi, treba da ovu poruku uputi svijetu. Huzur je nabrojao sve katastrofe koje su se do sada u ovoj godini pojavile širom svijeta. One uključuju poplave i zemljotrese u Indoneziji u februaru, veliki zemljotres u Solomonskim ostrvima (na Pacifiku), poplave u Pakistanu, stotine hiljada pogodenih u zapadnoj Aziji. Zatim je bila poplava u Bangladešu (u junu) i u Indiji (u julu). Velika Britanija je također imala velike polave u julu. Zatim je bio veliki zemljotres u Japanu. Prirodne katastrofe su se pojavile u Americi u augustu, bile su polave u Kini, teške kiše i poplava u sjevernoj Koreji i zemljotres u Peruu, više poplava u Pakistanu. U Australiji prirodne katastrofe su izazvale kaos na autoputevima. Bile ogromne padavine u Burkina Faso; žestoka oluja je izazvala kaos na Havajima kao i zemljotres. Tropski ciklon bez presedana se pojavio u Arabiskom moru, u Alabama (Amerika) je bio tornado i poplava u južnoj Africi.

Sve ovo, Huzur je rekao je nagovještavanje da je Allahova odredba u pokretu da ljudi treba da povedu računa i da ne prelaze granice, baš

kao što Kur'anski ajet koji je Huzur citirao na početku hudbe pokazuje. Treba da naučimo pouku iz ovih relativno manjih prirodni katastrofa od ljudi sa istoka i sa zapada i ljudi svih religija. Huzur je rekao da je Obećani Mesija a.s. rekao da bi, da se nije dogodio njegov dolazak (prirodne) katastrofe mogle biti odgođene, inače on je proglasio da Evropa, Azija ili Okeanija, niko nije siguran; da Allah nije bio nagao u Svom prokletstvu i ljudi treba da obrate pažnju tako da im bude pokazana milost.

Huzur je rekao da mi treba da ovu poruku uputimo svakome. Da mi također budemo u stanju da razumijemo i shvatimo Istinskog Boga i da svijet također bude u stanju da shvati, u tome da Njegova milost, radije nego Njegov gnjev, mogu biti postignuti.

Hudba 31.8.2007.

Đelsa salana Njemačke Jalsa Salana Germany

Kratki sadržaj hudbe koju je 31. augusta 2007. održao Hazreti Mirza Masroor Ahmad Halifatul Masih V Ahmadija muslimanske zajednice

(Napomena: Naš tim 'Alislam' preuzima punu odgovornost za bilo kakve greške ili nerazumijevanje u kratkom sadržaju ove hudbe)

Huzur je današnju hudbu održao u Mannheimu, Njemačka, na početku đelsa salane Njemačkog džemata.

Huzur je rekao da je institucija đelsa salane blagoslov koji nam je bio poklonjen kroz Obećanog Mesiju a.s. Ona nam omogućava da se godišnje okupimo da se duhovno i moralno unaprijedimo kroz programe planirane za povećanje *takve* (bogobožnosti). Đelsa dani treba da budu potrošeni s namjerom da popravimo svoj moral u pogledu uzajamnih odnosa, da uzgajamo ljubav i harmoniju i da uklonimo zlobu, da nastojimo da postignemo Allahovo zadovoljstvo i oslobodimo se svih ispraznih stvari.

Huzur je rekao da je ovo nekoliko stvari koje ispunjavaju cilj života za čovjeka. Svaki Ahmadi musliman koji dolazi na đelsu treba da vodi

računa da prisustvo na đelsi ima veliki cilj; ako nema težnje da se postigne Božije zadovoljstvo, ako nema težnje da razvijete svoju bogobožnost, ako ne ispunjavate prava jedan drugog sa uljudnošću (susretljivošću) onda cilj za dolazak na đelsu nije ispunjen i nema smisla da uopće dolazite.

Obećani Mesija a.s. je rekao da on nije jednostavno želio da okupi svoje sljedbenike kao drugi takozvani sveci, zapravo je njegov stvani cilj bio da reformiše ljude.

Huzur je rekao da svaki Ahmadi musliman koji prisustvuje đelsi svoje zemlje ili oni koji su dovoljno sretni da također prisustvuju đelsama u drugim zemljama, svi treba da imaju na umu cilj Obećanog Mesije a.s. u pogledu pokretanja đelse. Obećani Mesija a.s. je izrazio gnušanje da osoba propusti da unaprijedi svoju duhosnost kroz đelsu.

Huzur je rekao da sigurno ogroman broj ljudi koji prisustvuju đelsi ne ispunjavaju cilj dolaska Obećanog Mesije a.s. On je rekao da je cilj njegovog dolaska bio da ohladi ljubav ovog svijeta u srcima i da ljubav prema Časnom Poslaniku s.a.v.s. nadjača sve druge ljubavi i proizvede takvo stanje duha da put ka Drugom svijetu ne izgleda težak. Huzur je napomenuo da je ovo bilo ogromno očekivanje koje je Obećani Mesija a.s. imao od nas. Zaista ideja nije da se čovjek isključi od svijeta i nastani u džungli. Zapravo on treba da živi pun život, cijeneći sve balgoslove i da savjesno vodi svoj posao ili kakvu god odgovornost ima, ali ljubav prema Bogu i Njegovom Poslaniku treba da bude najviše izricana u srcu Ahmadi muslimana.

Ovosvjetski blagoslovi ne treba da vas odvedu od držanja bogobožnosti i obožavanja Boga, ne treba da naglo i tajno odnesu vaš moral i uljudnost, nego treba da ostajući čvrsto na visokim uzorima bogobožnosti idete putem koji je Allah odredio i koji je Časni Poslanik s.a.v.s. prigrlio; i u ovom dobu najbolji uzor ovih vrijednosti je bio predstavljen od Obećanog Mesije a.s. Ovo je cilj koji svaki Ahmadi musliman treba da nastoji postići i da prisustvuje đelsi. Čisti ambijent đelse omogućava nas sa idealnom atmosferom da usadimo promjene na pojačanim korakom. Obećani Mesija a.s. je rekao da svi oni koji umišljaju da su u ovoj Zajednici neće kod Boga biti ubrojani da su u njoj dok dobro i istinski ne posvoje puteve bogobožnosti, dok u svoja srca ne usade Božiju uzvišenost, da ne samo riječima izražavaju Božije jedinstvo nego to zapravo stave u praksu u životu.

Huzur je rekao da kao što primjećujemo, Obećani Mesija a.s. ubraja samo one u svoju zajednicu koji imaju istinsku bogobožnost i čistoću, i koji se trude da budu *evlija* (prijatelji Bogu). Objašnjavajući koncept *evlija* Huzur je rekao da su to oni koji se cijelo vrijeme trude da traže Allahovo zadovoljstvo, koji se neprestalno bave spominjanjem Allaha, čije su noći i dani potrošeni u obožavanju Allaha i koji nisu nemarni prema spominjanju Allaha u toku svojih ovosvetskih poslova, čiji svaki postupak odražava dojam Allahovog zadovoljstva.

Citirajući ajet 42 iz sure Al Ahzab (33:42) Huzur je rekao da ovo treba da bude cilj svakog Ahmadi muslimana, da izvršavamo ono što je Allah naredio i da izbjegavamo ono što je zabranio, i da obećamo da ćemo ispunjavati zavjet koji smo dali Imamu ovog doba koji je vjeru vratio natrag od udaljenih zvijezda i koji je Kur'ansko učenje ponovo učinio dijelom života. Prema tome, Huzur je rekao, đelsa salana je mogućnost koja pruža povoljnu priliku da se nad svim ovim ponovo zamislimo i da nam omogući postizanje blizine Bogu što zauzvrat postiže Allahovu samilost i naklonost.

Obraćajući se vršiocima dužnosti na đelsi, Huzur ih je posebno savjetovao da se usredsrede na spominjanje Allaha u toku đelse i rekao da bez ovoga cilj đelse nije ispunjen. Huzur je rekao da je zabrinjavajuće ako samo posvetimo površnu pažnju predavanjima na đelsi. Nasuprot, govori koje čujemo tokom đelse treba da nas probude, da nas potaknu na činjenicu da nije važno koliko se javno izjašnjavamo da smo Ahmadi, to nije od pomoći ukoliko nas Bog ne ubraja.

Huzur je posebno naglasio da obilato činimo dove u toku đelse, da se usredsredimo na govore date na znanstvene teme i one za duhovno i moralno popravljanje, da tražimo Allahovu pomoć i damo zavjet sebi da smo došli ovdje samo radi reforme srca koja se ne može postići bez Božije pomoći, zato molite Boga za Njegovu pomoć - da budemo u stanju da izvršavamo šta god dobro budemo slušali ovdje. Huzur je rekao da, kad nastojimo i tražimo Njegovo dobročinstvo sa čistom namjerom i težnjom da stavimo u praksu sve dobro na što obatimo pažnju, samo onda ćemo biti u stanju da budemo sudionici revolucionarne promjene za koju se dogodio dolazak Obećanog Meisje a.s., i samo onda ćemo biti u stanju da proizvedemo ovu revolucionarnu promjenu u svijetu. Najosnovniji zahtjev za postizanje ovakve promjene je molitva i spominjanje Allaha, što zauzvrat omogućuje osobi da također izvršava sve ostale naredbe.

Rezimirajući kratko ciljeve džese, Huzur je rekao da je jedan takav cilj da omogućimo i unapredimo uzajamne i bratske veze, da se odrekemo starih pakosti (ogorčenja) i oprostimo jedan drugom. Huzur je rekao da je on rastužen kad mora poduzeti disciplinski postupak protiv nekoga kad su podneseni progovori i dodao da, ako imamo istinsku vezu sa Obećanim Mesijom a.s., treba da nastojimo koliko najviše možemo da ponovno uspostavimo stare odnose i društvo (veze).

Huzur je rekao da ako činimo dove u toku džese, i nastojimo da stavimo u praksu ove naredbe sa savršenom pokornošću onda jednostavno nije moguće pokazivati neudovoljavanje upravnom sistemu Zajednice. Oni koji se okrenu Allahu sa čistom namjerom jednostavno se ne mogu pretvarati na ovaj način. Džesa dani pružaju čovjeku mogućnost da takve stvari izbrše kroz molitvu. Huzur je rekao da vršioći dužnosti Zajednice treba da pokazuju visoki moral više nego drugi; njihovo nastojanje treba da bude da gaje elastičnost, praktikuju oprost i budu uzor obožavanja Allaha i visokog morala i uljudnosti. Ako vršioći dužnosti sebe smatraju radnicima određenim od Halife vremena, sve će biti dobro.

Čitajući iz uzvišenog pisanja Obećanog Mesije a.s. Huzur je upozorio da izbjegavamo oholost. On je rekao da oholost koja čovjeka čini nepokornim, potiče protiv vršioća dužnosti i huška ljude jednog protiv drugog. Prijeko je potrebno da usadimo iskreno saosjećanje za ljude. Huzur je rekao da su mnogi ljudi koji su dolazili u Kadian u toku vremena Obećanog Mesije a.s. bili duboko dojmljeni visokim moralom i uljudnošću ljudi i neki od njih su dali zavjet odanosti (bai'at). Svaki od nas treba da vodi računa da predstavljamo Ahmadijat, ne smije biti nikakvog proturječja u našoj riječi i djelu, ne treba da imamo ikakvog neprijateljstva prema drugom i da vodimo računa da Bog cijelo vrijeme stražari nad nama. Huzur je rekao da slogani i tome slično nisu od koristi. Čitajući drugi isječak iz pisanja Obećanog Mesije a.s. Huzur je dao primjedbu da je on imao veliku brigu za svoju Zajednicu da usade visoke norme i rekao je da je njegovo vjerovanje bilo da će njegova molitva za ovo jednog dana biti ispunjena.

U zaključku je Huzur molio da Allah izvrši čistu promjenu u nama i ispuni svaku dovu i želju Obećanog Mesije a.s. za nas. Da niko od nas ne bude isključen iz Zajednice zbog svog nesretnog stanja. O Allahu, uvijek nas čuvaj pod pokrivačem Tvog oprosta i pomilovanja, i čuvaj

nas uvijek vezanim za Zajednicu istinskog i revnog poklonika Časnog Poslanika s.a.v.s., to jest Obećanog Mesije a.s., i učini naše buduće generacije primaocima obećanja koje si Ti dao Obećanom Mesiji.